

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 179

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 august 1995

SUMAR

Nr.		Pagina
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
45.	— Ordin al ministrului agriculturii și alimentației pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind decelarea trichinei din carnea proaspătă de porcine, vânat (urs, mistreț) și cabaline, și a Normei sanitare veterinare cuprinzând măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și produsele lor.....	1-23
	★	
	Rectificare.....	23

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind decelarea trichinei din carnea proaspătă de porcine, vânat (urs, mistreț) și cabaline, și a Normei sanitare veterinare cuprinzând măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și produsele lor

Ministrul agriculturii și alimentației,
văzând Nota nr. 113.999 din 27 iunie 1995 a Agenției Naționale Sanitare Veterinare, privind armonizarea legislației sanitare veterinare naționale cu cea a Uniunii Europene,
având în vedere prevederile art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, modificată prin Legea nr. 75/1991,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 480/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației, emite următorul ordin:

1. Se aprobă Norma sanitară veterinară privind decelarea trichinei din carnea proaspătă de porcine, vânat (urs, mistreț) și cabaline, și Norma sanitară veterinară cuprinzând măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și produsele lor, prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezentul ordin.

2. Prevederile pct. 1 al art. 5 cap. 1 partea a IV-a din Norme și măsuri sanitare veterinare aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și industriei alimentare nr. II 4/1975, precum și orice alte reglementări contrare prezentului ordin, se abrogă.

3. Agenția Națională Sanitară Veterinară din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației poate modifica anexele la normele aprobate prin prezentul ordin, în funcție de noile reglementări internaționale, având obligația de a comunica aceste modificări persoanelor interesate.

4. Agenția Națională Sanitară Veterinară din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin și îl va comunica tuturor celor interesați.

Ordinul va fi publicat în Monitorul Oficial al României împreună cu anexele.

Ministrul agriculturii și alimentației,
Valeriu Tabără

București, 29 iunie 1995.
Nr. 45.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

privind decelarea trichinei din carnea proaspătă de porcine, vânat (urs, mistreț) și cabaline

ARTICOLUL 1

În sensul prezentei norme, se înțelege prin:

a) *carne proaspătă*: musculatura scheletică și organele provenite de la animalele din speciile porcine (inclusiv mistreț), urs, cabaline, care nu au fost supuse altui tratament de conservare, cu excepția frigului (refrigerare, congelare);

b) *produse din carne proaspătă*: carnea tocată din speciile enunțate la lit. a) și preparatele din carne crudă, cu sau fără membrană, care nu au fost supuse unui tratament termic adecvat;

c) *examen*: examenul efectuat într-un laborator autorizat pentru decelarea prezenței trichinei din carnea proaspătă și în produsele din carnea proaspătă.

ARTICOLUL 2

1. Pentru a fi admisă pentru prelucrare în vederea consumului public sau pentru consumul public ca atare, carnea proaspătă și produsele din carne proaspătă trebuie să fie supuse unui examen efectuat sub controlul și responsabilitatea unui medic veterinar oficial.

2. Examenul trebuie să se efectueze după una dintre metodele autorizate cuprinse în anexa nr. 1.

3. Examenul trebuie să se efectueze în laboratoare autorizate care trebuie să îndeplinească, pentru a putea funcționa, condițiile cuprinse în anexa nr. 2.

ARTICOLUL 3

1. Examenul se execută imediat după tăiere și se finalizează înaintea aplicării ștampilei de salubritate.

2. Marcarea cărnii care a fost supusă examenului pentru decelarea trichinei se efectuează în condițiile stabilite în anexa nr. 3.

ARTICOLUL 4

Admiterea unei unități pentru aplicarea tratamentului prin frig se decide de către autoritatea competentă pe baza îndeplinirii cerințelor cuprinse în anexa nr. 4.

ARTICOLUL 5

1. Certificatele sanitare veterinare care însoțesc transportul de carne și produse din carne trebuie să poarte și ștampila prevăzută în anexa nr. 3.

2. Carnea și produsele din carne destinate exportului sau provenite din import se supun aceluiași reglementări privind examinarea, ștampilarea și garantarea, prin certificatul sanitar veterinar însoțitor, a efectuării examenului pentru decelarea trichinei.

3. Carnea proaspătă provenită din țări care aplică numai tratamentul prin congelare, conform prevederilor anexei nr. 4, poate fi admisă la import pe baza certificatelor sanitare veterinare emise de autoritatea competentă a țării exportatoare, care garantează tratamentul aplicat și sănătatea cărnii ca urmare a acestui tratament.

ANEXA Nr. 1

METODE PENTRU CERCETAREA TRICHINEI

I. Examenul trichineloscopic

a) *Aparatură*:

— trichineloscop cu lampă cu incandescență și cu o putere de mărire de 50—80 până la 100 de ori;

— compresor, constituit din 2 plăcuțe de sticlă care se pot presa una peste alta, lama inferioară fiind divizată în 24 de câmpuri egale;

— foarfeci mici curbe;

— o pensă mică;

— un cuțit pentru tăierea probelor;

— recipiente mici numerotate, destinate colectării probelor;

— pipete;

— o sticlă conținând acid acetic și una conținând soluție de hidroxid de potasiu pentru clarificare în caz de calcificare eventuală sau pentru a înmuia carnea uscată.

b) **Recoltarea probelor**

Din carcasa întreagă se recoltează cel puțin o probă de mărimea unei nuci din fiecare pilier diafragmatic din apropierea părții tendinoase.

Dacă nu există decât un pilier diafragmatic, se recoltează din acesta o probă de mărimea a 2 nuci.

În absența pilierilor diafragmatici, se recoltează 2 probe, de mărimea unei nuci, din partea musculară a diafragmei situată în apropierea coastelor sau a sternului, din musculatura limbii, din mușchii maseteri sau din mușchii abdominali.

Pentru piesele din carne: din fiecare piesă se recoltează, din locuri diferite, din apropierea oaselor sau a tendoanelor, 3 probe de mușchi scheletici fără grăsime și, pe cât posibil, de dimensiunea unei nuci.

Din preparatele crude se recoltează, din 3 puncte diferite, câte o probă de dimensiunea unei nuci.

c) **Examenul trichineloscopic al cărnurilor de vânat (urs, mistreț)**

Examinarea trichineloscopică a cărnurilor de vânat se execută astfel:

— după identificarea prin numerotare a carcasei, se recoltează, de la fiecare dintre mușchii diafragmei, mușchii intercostali sau abdominali, câte 2 probe, în total 4 probe a câte 20 grame pentru fiecare carcasă;

— din fiecare probă se execută câte un compresor a 28 secțiuni, în total 4 compresoare pentru fiecare carcasă;

— secțiunile se clarifică, de preferință, cu acid acetic 10% sau oțet alimentar de 9° la mistreț, și cu hidroxid de sodiu 3%, la urs. Când chisturile sunt calcificate, la ambele specii, clarificarea se face cu acid acetic 10%.

Norma de lucru pentru examenul trichineloscopic al vânatului este: un mistreț sau un urs este echivalent cu 8 carcuse.

d) **Modul de lucru**

Din fiecare dintre cele 2 probe recoltate de la carcusele întregi, examinatorul trebuie să taie câte 7 fragmente (secțiuni) de mărimea unui bob de ovăz, deci 14 fragmente în total, iar în cazul în care este prezent un singur pilier diafragmatic, 14 fragmente din puncte aflate în apropierea tendoanelor, pe care le depune individual pe câmpurile lamei inferioare a compresorului și le presează după montarea lamei superioare.

Dacă proba de examinat este uscată și veche, înainte de a fi presată, ea trebuie ținută timp de 10—20 de minute în soluție de hidroxid de potasiu, diluată cu două părți de apă.

Dacă, în cazul carcaselor întregi, probele provin din partea musculară a diafragmei, din musculatura limbii sau numai din musculatura abdominală, se taie 14 fragmente de mărimea unui bob de ovăz din fiecare probă, deci 28 fragmente în total.

Din fiecare probă recoltată din piese de carne sau preparate crude din carne se taie 4 fragmente de mărimea unui bob de ovăz, deci 12 fragmente în total.

Examenul trichineloscopic trebuie efectuat astfel încât fiecare preparat să fie examinat încet și cu atenție.

Dacă în cursul examenului trichineloscopic se decelează formațiuni suspecte a căror natură nu poate fi determinată cu certitudine chiar și cu ajutorul unui trichineloscop cu grosiment mai puternic, va trebui să se procedeze la un examen de control cu ajutorul microscopului.

Examenul microscopic se va efectua în așa fel, încât fiecare preparat să fie examinat încet și cu atenție, cu un grosiment de 30—40 de ori.

În caz de dubii, examenul trebuie repetat pe alte probe și preparate, dacă este necesar cu un grosiment superior, până la obținerea rezultatului precis. Examenul trichineloscopic trebuie să dureze cel puțin 3 minute pentru o probă.

În cazul utilizării probelor recoltate din partea musculară a diafragmei, din musculatura limbii din mușchii maseteri sau din mușchii abdominali, examenul trichineloscopic trebuie să dureze cel puțin 6 minute.

Timpul fixat pentru examinare nu cuprinde timpul necesar pentru recoltarea probelor și pentru pregătirea preparatelor.

În mod obișnuit, un operator nu trebuie să examineze la trichineloscop mai mult de 840 secțiuni/zi și numai în mod excepțional 1.050 secțiuni (fragmente).

II. Metoda digestiei artificiale

a) **Aparatură și materiale:**

— cuțite pentru recoltarea probelor;
— recipiente mici numerotate, care să poată fi închise pentru conservarea probelor, eventual până la o nouă examinare;

— etuvă;

— pâlnie din sticlă de 2 până la 3 litri, cu suport și tub din cauciuc de racordare, pense sau cleme pentru închiderea sau deschiderea tubului din cauciuc;

— sită metalică sau din plastic (diametrul sitei 18 cm, cu ochiuri de 1 mm);

— etamină (pânză fină sau tifon);

— eprubetă subțiată la partea inferioară (conică);

— chiuvetă;

— mașină de tocat carne;

— stereomicroscop cu o putere de mărire de 15—40 ori, dispunând de o luminozitate adecvată;

— lichidul de digestie, compus din 10 g pepsină (80 U/g FIP), 5 ml HCl 37%, aduse la 1 litru cu apă curentă.

b) **Prelevarea probelor**

Din carcasa întreagă se recoltează câte o probă de cel puțin 20 g din fiecare pilier diafragmatic din apropierea părții tendinoase.

Dacă pilierii diafragmatici nu sunt prezenți, se recoltează aceeași cantitate din partea musculară a diafragmei sau din musculatura limbii, din mușchii maseteri sau din musculatura abdominală.

Din piesele de carne se prelevează o probă de 20 g cel puțin, din mușchii scheletici, fără grăsime și, pe cât posibil, din apropierea oaselor sau tendoanelor.

c) **Modul de lucru**

Pentru examenul unei probe colective, provenind de la 10 carcuse, se recoltează câte 10 g din fiecare probă individuală de 20 g. Celelalte 10 g rămase se păstrează pentru examen individual, dacă acesta va fi necesar.

Cele 10 probe a câte 10 g fiecare sunt reunite într-o probă colectivă, care se mărunțește cu ajutorul unei mașini de tocat cu diametrul sitei de 2 mm și se așază fără a fi presate în sita acoperită la exterior cu etamină (tifon).

Sita este suspendată în pâlnia racordată printr-un tub din cauciuc la o eprubetă conică la partea inferioară. Pâlnia este umplută cu lichidul de digestie până la nivelul care acoperă proba de analizat.

Raportul dintre carne și lichidul de digestie trebuie să fie de aproximativ 1/20—1/30.

După o incubare de 18—20 de ore la 37—39°C, eprubeta conică se debranzează de la pâlnie. Lichidul se elimină cu atenție într-o placă Petri sau capsulă de sticlă. Se clătește atent eprubeta, iar lichidul rezultat se toarnă, de asemenea, în aceeași placă Petri sau capsulă.

Se cercetează prezența trichinelor cu ajutorul stereomicroscopului cu o putere de mărire de 20—140 ori.

În cazul rezultatului pozitiv sau dubios al analizei probei colective, se procedează la analizarea individuală a probelor de câte 10 g rămase din cele 20 g recoltate de la fiecare carcasă sau piesă de carne, conform celor prevăzute la lit. b).

III. Metoda digestiei artificiale pe probe colective

a) Aparatură și reactivi

- un cuțit și pense pentru recoltarea probelor;
- o mașină de tocat carne cu sită cu ochiurile având diametrul între 2—3 mm;
- balon Erlenmeyer de 3 litri cu dop din cauciuc sau vată;
- o pâlnie conică de separare cu capacitatea de 2.000 ml, cu robinet la partea inferioară;
- un stativ suport obișnuit cu picior în A de 28 cm lungime, prevăzut cu o tijă de 80 cm;
- un inel metalic cu diametrul de 10—11 cm, ce se poate fixa pe tija suportului;
- o pensă prevăzută cu brațe fără zimți (23—40 mm) care să poată fi atașată unui suport cu manșon dublu;
- o sită din plastic sau oțel inoxidabil, cu un diametru exterior de 11 cm și cu ochiuri fine (0,177 mm);
- o pâlnie cu un diametru interior de cel puțin 12 cm;
- eprubete gradate de 100 ml;
- un stereomicroscop cu putere de mărire de 15—40 ori, care să dispună de o iluminare corespunzătoare, sau un trichineloscop cu masă orizontală pentru compresor și cu iluminare adecvată. În cazul utilizării stereomicroscopului, o serie de plăci Petri cu diametrul de 9 mm al căror fund a fost divizat în pătrate de examinare de 10 x 10 mm cu ajutorul unui instrument ascuțit;
- în cazul utilizării trichineloscopului, este necesară o cuvă acrilică pentru numărarea larvelor, cu următoarele caracteristici:

1. fundul cuvei trebuie să aibă grosimea de 3 cm și dimensiunile de 180 x 40 mm și este împărțit în pătrate;
2. pereții laterali: 230 x 30 mm;
3. pereții frontali: 40 x 20 mm.

Fundul și pereții frontali se fixează între cei 2 pereți laterali, astfel încât să formeze o cuvă prevăzută cu 2 mici mânere la cele 2 extremități. Partea superioară a fundului trebuie să fie ridicată cu 7 până la 9 mm în raport cu baza cadrului format de pereții laterali și frontali. Pereții trebuie să fie lipiți cu un material adeziv adecvat:

- mai multe pubele de 10 litri pentru decontaminare printr-un tratament cu formol al aparatului și pentru suc digestiv care rămâne, în cazul rezultatului pozitiv;
- acid clorhidric concentrat (37%);
- pepsină cu concentrația de 1:10.000 NF (Farmacopeea Națională a S.U.A.) care corespunde cu 1:12.500 BP (British Pharmacopea) sau cu 2.000 FIP (Federația Internațională de Farmacie);
- un număr de tăvi care să poată cuprinde 50 probe a câte 2 g fiecare;
- o balanță cu precizie de 0,1 g.

b) Recoltarea probelor

Din carcasa întreagă se recoltează o probă de aproximativ 2 g din unul dintre pilierii diafragmei din apropierea părții tendinoase; dacă pilierii nu sunt prezenți, se recoltează aceeași cantitate din partea musculară a diafragmei sau din musculatura limbii din mușchii maseteri sau din musculatura abdominală.

Din piesele de carne se recoltează o probă de circa 2 g din mușchii scheletici, fără grăsime și, dacă este posibil, cât mai aproape de os sau de tendon.

c) Metoda

1. a) Grupe complete de probe (100 o dată)

Se recoltează o cantitate de aproximativ 1 g din fiecare din cele 100 de probe individuale. Proba colectivă se trece o dată prin mașina de tocat carne.

Carnea tocată se introduce într-un balon Erlenmeyer de 3 litri și se adaugă 7 g pepsină, se acoperă cu 2 litri apă curentă preîncălzită la 40—41°C și cu 25 ml HCl concentrat. Se agită amestecul pentru dizolvarea pepsinei. Soluția are un pH în jur de 1,5—2,0:

- pentru digestie, balonul Erlenmeyer se introduce într-o etuvă la temperatura de 40—41°C timp de circa 4 ore; se agită manual de cel puțin 2 ori/oră;
- soluția digerată se filtrează printr-o sită pusă deasupra unei pâlnii conice de separare de 2 litri și se lasă în repaus pe stativul-suport cel puțin o oră;
- se recoltează 45 ml din conținutul pâlniei de separare prin deschiderea robinetului, într-o eprubetă gradată de 100 ml care apoi se repartizează în trei plăci Petri, cu fundul divizat în pătrate, câte 15 ml pentru fiecare placă;
- fiecare placă Petri este minuțios examinată la stereomicroscop pentru decelarea larvelor.

În cazul folosirii cuvelor pentru numărarea larvelor, cei 45 ml sunt repartizați în 2 cuve și se examinează la trichineloscop.

Larvele apar pe fundul cuvei ca organisme cu forme caracteristice și, dacă apa este caldută, se observă frecvent înfășurarea și desfășurarea spiralelor:

- lichidul de digestie trebuie să fie examinat cât mai repede posibil. În nici un caz examenul nu trebuie amânat pentru a doua zi.

Dacă lichidele de digestie nu sunt suficient de transparente sau nu sunt examinate în primele 30 de minute de la preparare, ele se supun unui procedeu de clarificare după cum urmează: se trece proba finală de 45 ml într-o eprubetă gradată și se lasă să sedimenteze 10 minute; la sfârșitul intervalului se iau 30 ml din lichidul supernatant prin aspirare, iar la cei 15 ml rămași se adaugă apă curentă până la obținerea unui volum total de 45 ml; după o nouă perioadă de repaus de 10 minute, se iau 30 ml din lichidul supernatant prin aspirare; cei 15 ml rămași în eprubetă se trec într-o placă Petri sau cuvă pentru numărarea larvelor și se examinează. Se spală eprubeta gradată cu 10 ml apă de robinet și se toarnă în placa Petri sau în cuva pentru numărarea larvelor și se examinează.

1. b) Grupele de cel puțin 100 de probe

La un grup complet de 100 de probe se pot adăuga maximum 15 probe individuale pentru a fi examinate în același timp cu acestea. Dacă numărul probelor este superior lui 15 și inferior lui 100, lichidul de digestie trebuie redus proporțional.

2. În cazul rezultatului pozitiv sau dubios la examenul unei probe colective, se recoltează o probă de 20 g de la fiecare carcasă, conform indicațiilor vizate la lit. b) de mai sus.

Probele de 20 g provenind de la 5 carcase trebuie reunite și examinate după metoda descrisă mai sus.

Rezultă deci că probele celor 100 de carcase examinate colectiv se vor împărți în 20 de grupe, fiecare grupă reprezentând 5 carcase. Fiecare grupă de probe se va examina așa cum s-a descris mai sus.

Dacă se decelează trichina într-un grup de probe de la 5 carcasi, de la fiecare carcasa aparținând acelei grupe se vor recolta probe de 20 g și se vor examina după metoda descrisă.

IV. Metoda digestiei pe probe colective cu agitație mecanică/tehnica sedimentării

a) Aparatură și reactivi.

- un cuțit sau foarfeci pentru tăierea probelor;
- tăvi compartimentate în 50 de careuri care să poată cuprinde fiecare câte o probă de carne de circa 2 g;
- un stomacher Lab-blender 3500—Thermo model;
- pungă de plastic adaptate la stomacher Lab-blender;
- pâlnii de separare de formă conică pentru decantare, cu o capacitate de 2 litri, prevăzute cu robinete de siguranță din teflon;
- suporturi cu inele și dispozitiv de fixare;
- site fine, cu ochiuri de 0,177 mm și un diametru exterior de 11 cm cu structura din material inoxidabil;
- pâlnii cu diametru interior de cel puțin 12 cm pe care se pot aplica sitele;
- eprubete gradate de 100 ml;
- un dozator de 25 ml (eprubetă gradată prevăzută cu pară de cauciuc);
- pahare cu o capacitate de 3 litri;
- o lingură sau o tijă de sticlă pentru agitarea lichidului de digestie din borcan;
- o seringă de plastic cu un tub pentru aspirare;
- o lingură gradată de 6 g;
- un termometru cu o precizie de $\pm 0,5^\circ \text{C}$ însemnat de la 1° la 100° ;
- un vibrator (agitator) electric;
- un releu care se aprinde și se stinge la fiecare minut;
- un triniscop prevăzut cu o masă orizontală sau un stereomicroscop cu luminozitate adecvată;
- cuvă pentru numărarea larvelor (în cazul utilizării trichineloscopului). Cuvă trebuie să fie formată din pereți acrilici cu o grosime de 3 mm și care trebuie să aibă următoarele caracteristici:
 - fundul cuvei: 180 x 40 mm, divizat în pătrate;
 - pereți laterali: 230 x 20 mm;
 - pereți frontali: 40 x 20 mm.

Fundul și pereții frontali se fixează între plăcile laterale, astfel încât să formeze 2 mânere la cele 2 extremități. Partea superioară a fundului trebuie să se găsească ridicată la 7—9 mm în raport cu baza cadrului format de pereții laterali și frontali. Pereții se fixează cu ajutorul unui adeziv corespunzător.

În cazul utilizării stereomicroscopului, un număr de plăci Petri cu diametru de 9 mm, al căror fund trebuie să fie divizat în pătrate cu latura de 10 mm:

- soluție de acid clorhidric 17,5%;
- pepsină cu concentrația de 1:10.000 NF corespunzător la 1:12.500 BP, corespunzător la 2.000 FIP;
- mai multe pubele de 10 litri pentru decontaminarea printr-un tratament cu formol al aparatului și sucului digestiv, în caz de rezultat pozitiv.

b) Recoltarea probelor

Din carcasa întregă se recoltează o probă de circa 2 g din unul dintre pilierii diafragmatici din apropierea părții tendinoase; dacă pilierii lipsesc, se recoltează aceeași cantitate din partea musculară a diafragmei, din mușchii maseteri sau din musculatura abdominală.

Din piesele din carne se recoltează o probă de aproximativ 2 g din mușchii scheletici fără grăsime și, pe cât posibil, cât mai aproape de os sau tendon.

c) Metoda

1. Procesul de diagnostic

1.1. Grupe complete de probe (100 probe o dată):

- se fixează la stomacherul 3500 o pungă dublă din plastic și se reglează la temperatura de 40—41°C;

- se introduce un litru și jumătate de apă caldă la 33—35°C în punga interioară și se aduce la 40—41°C;
- se transferă în sac 25 ml de soluție de acid clorhidric 17,5%;
- se adaugă apoi 100 de probe de circa 1 g fiecare (la 25—30°C) recoltate de la fiecare din probele individuale după procesul vizat la lit. b);
- se adaugă apoi 6 g de pepsină. Trebuie respectată riguros ordinea operațiilor pentru a evita descompunerea pepsinei;
- se digeră în stomacher timp de 25 de minute;
- se ia punga de plastic din stomacher, se filtrează lichidul de digestie cu ajutorul sitei și se lasă să curgă într-un pahar de 3 litri;
- se spală sacul de plastic cu 100 ml apă care se folosește apoi la clătirea sitei și se adaugă la filtrul din pahar.

La un grup complet de 100 de probe se pot adăuga maximum 15 probe individuale pentru a fi examinate în același timp cu acestea.

1.2. Grupe cu mai puțin de 100 de probe:

- se fixează la stomacherul 3500 o pungă dublă din plastic și se reglează la temperatura de 40—41°C;
- se prepară un lichid de digestie amestecând un litru și jumătate de apă și 25 ml acid clorhidric de concentrație 17,5%. Se adaugă 6 g pepsină și se aduc la temperatura de 40—41°C. Se va respecta riguros ordinea operațiilor pentru a evita descompunerea pepsinei;
- se determină un volum de lichid de digestie corespunzând la 15 ml/g de probă (astfel, pentru 30 de probe trebuie luate 30 x 15 ml = 450 ml) și se transferă în sacul de plastic interior o dată cu probele de carne de aproximativ 1 g (la 25—30°C) din fiecare din probele individuale, după procedeul descris la lit. b);
- se varsă apa de 41°C în sacul exterior până la obținerea unui volum total de 1 litru și jumătate în cei 2 saci;
- se digeră în stomacher timp de 25 de minute;
- se ridică punga de plastic din stomacher, se filtrează lichidul de digestie prin sită în paharul de 3 litri;
- se spală punga de plastic cu 100 ml apă care se va folosi la clătirea sitei și se adaugă la lichidul din pahar.

2. Izolarea larvelor prin sedimentare:

- la lichidul de digestie din pahar se adaugă 300—400 g de fulgi de gheață pentru a obține un volum de 2 litri. Se agită până se topește gheața. În cazul grupurilor mai mici de probe, cantitatea de gheață se reduce;
- se transferă lichidul de digestie răcit într-un recipient pentru decantare de 2 litri, prevăzut cu un vibrator fixat cu o pensă suplimentară;
- pentru sedimentare se lasă lichidul în recipientul pentru decantare timp de 30 de minute, alternând câte un minut de vibrare și unul de oprire;
- după 30 de minute, se introduc rapid 60 ml de sediment într-o eprubetă gradată de 100 ml;
- se lasă proba în repaus în eprubetă, se înlătură lichidul supernatant prin aspirare până rămâne în eprubetă un volum de 15 ml care se va examina pentru decelarea prezenței larvelor; pentru aspirare se folosește o seringă din plastic prevăzută cu un tub de plastic. Lungimea acestuia trebuie să fie astfel încât 15 ml de lichid să rămână în eprubeta gradată atunci când capătul seringii se află la nivelul marginii cilindrului;

- se introduc cei 15 ml rămași într-o cuvă pentru numărarea larvelor sau în 2 plăci Petri și se examinează cu trichineloscopul sau stereomicroscopul;
- lichidele de digestie trebuie examinate cât mai repede posibil. În nici un caz examenul nu se lasă pentru a doua zi.

Dacă lichidele de digestie nu sunt suficient de transparente sau dacă nu se examinează în primele 30 de minute de la preparare, ele trebuie supuse unui procedeu de clarificare după cum urmează: se varsă proba finală de 60 ml într-o eprubetă gradată și se lasă să sedimenteze timp de 10 minute. La sfârșitul intervalului se extrag prin aspirare 45 ml din lichidul supernatant și se adaugă apă curentă celor 15 ml rămași până se obține un volum total de 45 ml. După o nouă perioadă de repaus de 10 minute se extrag prin aspirare 30 ml din lichidul supernatant, se trec cei 15 ml rămași într-o placă Petri sau într-o cuvă pentru numărarea larvelor.

Se spală eprubeta gradată cu 10 ml de apă curentă; se adaugă lichidul obținut la proba din placa Petri sau în cuva pentru numărarea larvelor și se procedează la examinare.

3. În cazul rezultatului pozitiv sau dubios la examenul probei colective, se recoltează câte o probă de 20 g de la fiecare carcasă conform prescripțiilor de la lit. b) de mai sus.

Probele de 20 g provenind de la 5 carcasi se reunesc și se examinează după metoda descrisă mai sus.

În același mod se examinează probele de 20 g de la 5 carcasi. Dacă se decelează trichina într-un grup de probe de la 5 porci, probele de 20 g se recoltează de la fiecare carcasă aparținând acelui grup și se examinează după metoda descrisă.

V. Metoda de digestie pe probe colective cu agitație mecanică/tehnica de izolare prin filtrare

a) Aparatură și reactivi

Aceleași de la lit. a) de la Metoda IV plus:

- o pâlnie Gelmar de un litru cu suport pentru filtru (diametrul suportului de 45 mm);
- discuri filtrante compuse din:
 - un grătar din material inoxidabil, rotund, cu ochiuri fine de 0,35 mm, diametrul discului 45 mm;
 - 2 inele din cauciuc cu o grosime de 1 mm, diametrul exterior 34 mm, diametrul interior 32 mm.

Grătarul trebuie să fie fixat între cele 2 inele cu ajutorul unui adeziv cu o compoziție adecvată celor 2 materiale:

- un balon Erlenmeyer de 3 litri dotat cu un tub lateral pentru aspirare;
- o trompă de apă (de vid);
- pungi de plastic cu capacitate de cel puțin 80 ml;
- material adeziv, plastic;
- renilază, 1:50.000 unități Soxlet/g.

b) Recoltarea probelor

A se vedea lit. b) de la Metoda IV.

c) Metoda

1. Procesul de digestie:

- grupe complete de probe (100 de probe o dată) — a se vedea lit. c) pct. 1 de la Metoda IV;
- grupe de cel puțin 100 de probe — a se vedea lit. c) pct. 1 de la Metoda IV.

2. Izolarea larvelor prin filtrare:

- se adaugă la lichidul de digestie 300—400 g de fulgi de gheață, pentru a obține un volum de 2 litri. În cazul grupurilor mai mici, cantitatea de gheață se reduce proporțional;
- se agită lichidul de digestie până se topește gheața. Se lasă lichidul de digestie răcit timp de 3 minute cel puțin pentru ca larvele să se spiraleze;

— se montează pâlnia Gelmar prevăzută cu un suport pentru filtru, în care se găsește un disc filtrant pe un balon Erlenmeyer legat la o trompă de apă;

— se introduce lichidul de digestie în pâlnia Gelmar și se filtrează. Spre sfârșit trecerea lichidului prin filtru poate fi accelerată prin aspirare cu ajutorul trompei de apă (vid). Se termină aspirarea înainte ca filtrul să se usuce, adică atunci când rămân 2 până la 5 ml lichid în pâlnie;

— după filtrarea totală a lichidului de digestie, se ia discul filtrant și se pune într-o pungă de plastic de 80 ml, adăugând 15—20 ml soluție de renilază. Pentru obținerea soluției de renilază se introduc 2 g de renilază în 100 ml apă curentă.

Se practică o dublă sudură a pungii de plastic și se pune în stomacher timp de 3 minute, timp în care aparatul este utilizat pentru analiza unui grup complet sau incomplet de probe.

După 3 minute se scoate din stomacher sacul de plastic conținând discul filtrant și soluția de renilază și se deschide cu ajutorul unei foarfeci. Se introduce conținutul într-o cuvă pentru numărarea larvelor sau într-o placă Petri. Se spală sacul cu 5—10 ml apă care se introduce în cuvă în scopul trichineloscopiei sau într-o placă Petri pentru examen la stereomicroscop.

Lichidele de digestie se examinează repede. În nici un caz examenul nu se amână pentru a doua zi.

NOTĂ:

Niciodată nu se utilizează discurile filtrante care nu sunt foarte curate. Nu se usucă discurile filtrante, dacă ele nu sunt curate.

Pentru curățare discurile trebuie lăsate într-o soluție de renilază pe timpul nopții. Înainte de a fi utilizate, ele trebuie spălate în stomacher cu ajutorul unei soluții de renilază.

3. În cazul rezultatului pozitiv sau dubios la examenul unei probe colective, se recoltează câte o probă de 20 g de la fiecare carcasă, conform indicațiilor precizate la lit. b) de mai sus. Probele de 20 g provenind de la 5 carcasi se reunesc și se examinează după metoda descrisă.

În același mod se examinează probele de 20 g de la 5 carcasi. Dacă se decelează trichina la un grup de probe de la 5 porci, alte probe de 20 g se recoltează de la fiecare carcasă, aparținând acelui grup și se examinează după metoda descrisă.

VI. Metoda digestiei pe probe colective utilizând un agitator magnetic

a) Aparatură și reactivi:

- un cuțit și pense pentru recoltarea probelor;
- tăvi compartimentate în 50 de careuri care să poată conține fiecare câte o probă de carne de circa 2 g;
- o mulinetă (un dispozitiv electric de tocare fină);
- agitator magnetic prevăzut cu o placă șofantă (încălzitoare) la temperatură controlată și un bastonaș magnetic (acoperit cu teflon) de circa 5 mm;
- baloane conice pentru decantare cu o capacitate de 2 litri;
- suporturi cu inele și dispozitive de fixare;

- site cu ochiuri fine de 0,177 mm, cu diametrul exterior de 11 cm, prevăzute cu o structură (cadru) din material inoxidabil;
- pâlnii cu un diametru interior de cel puțin 12 cm pe care se așază sita;
- un pahar Berzelius de 3 litri;
- pâlnii de separare de 2—3 litri cu robinet de teflon la partea inferioară;
- eprubete gradate cu o capacitate de circa 50 ml sau cupe de centrifugare;
- un trichineloscop prevăzut cu o masă orizontală sau un stereomicroscop care să dispună de o iluminare adecvată;
- o cuvă pentru numărarea larvelor (în cazul utilizării trichineloscopului). Cuvă trebuie să fie formată din plăci acrilice cu o grosime de 3 mm, cu următoarele caracteristici:
 - fundul recipientului 180 x 40 mm împărțit în pătrățele;
 - pereți laterali 230 x 20 mm;
 - pereți frontali 40 x 20 mm;
 - fundul și pereții frontali trebuie fixați în pereții laterali în așa fel încât să formeze 2 mânere mici la cele 2 extremități. Partea superioară a fundului trebuie să se găsească la 7—9 mm deasupra bazei cadrului format de pereții laterali și frontali. Plăcile se fixează cu un adeziv corespunzător materialului cuvei;
- mai multe plăci Petri (în cazul utilizării stereomicroscopului) al căror fund este împărțit în pătrățele de 10 x 10 mm;
- o folie de aluminiu;
- acid clorhidric de concentrație 20%;
- pepsină cu concentrația de 1:10.000 NF (conform Formularului Național S.U.A.) care corespunde la 1:12.500 BF (British Pharmacopea) și la 2.000 FIP (Federația Internațională de Farmacie);
 - apă curentă încălzită la 46—48°C;
 - mai multe pubele de 10 litri pentru decontaminarea cu formol a aparatului și sucului digestiv care rămâne, în caz de rezultat pozitiv;
 - o balanță cu precizie de 0,1 g.

b) *Prelevarea probelor*

Din carcasa întregă se va preleva câte o probă de circa 2 g dintr-unul din pilierii diafragmatici din apropierea părții tendinoase; dacă nu există un pilier diafragmatic, se va preleva aceeași cantitate din porțiunea musculară a diafragmei, din mușchii maseteri sau din musculatura abdominală.

Din piesele de carne se recoltează câte o probă de circa 2 g din mușchii scheletici fără grăsime și, dacă este posibil, aproape de os sau de tendon.

c) *Metoda*

1. Grupe complete de probe (100 o dată):

- se vor toca în mulinetă 100 de probe de câte 1 g luate din fiecare probă individuală, conform indicațiilor de la lit. b);
- aparatul se pune în funcțiune de 3 sau 4 ori câte o secundă;
- se va transfera carnea tocată într-un pahar Berzelius de 3 litri și se va pudra cu 10 g de pepsină. Se adaugă 2 litri de apă curentă preîncălzită la 46—48°C și 16 ml de acid clorhidric de concentrație 20%;
- se va clăti de mai multe ori dispozitivul de tocat cu lichidul de digestie din pahar, pentru a se desprinde și particulele care sunt aderente;

— se introduce magnetul în paharul care se acoperă cu o folie de aluminiu;

— se așază paharul pe o placă preîncălzită a agitatorului magnetic și se pornește agitarea. Înainte de a începe procesul de agitare, agitatorul magnetic trebuie astfel reglat, încât să poată fi menținută temperatura constantă de 44—46°C pe parcursul funcționării. În decursul procesului de agitare lichidul de digestie trebuie să se învârtască cu o viteză suficient de mare pentru ca să se formeze un vârtej central, profund, fără să se producă spumă și stropi;

— se agită lichidul de digestie timp de 30 de minute, se oprește aparatul, se filtrează lichidul de digestie printr-o sită amplasată pe gura unei pâlnii și se recoltează filtratul într-un vas pentru decantare (pâlnie de separare cu robinet la partea inferioară);

— se lasă lichidul de digestie în recipientul pentru decantare timp de 30 de minute;

— după 30 de minute se recoltează rapid 40 ml de lichid de digestie în eprubeta gradată sau în cuva de centrifugare;

— se lasă în repaus cei 40 ml timp de 10 minute și se aspiră apoi 30 ml de lichid supernatant rămânând astfel un volum de 10 ml;

— proba de 10 ml de sediment care a rămas se varsă într-o cuvă pentru numărarea larvelor sau într-o placă Petri;

— se clătește eprubeta gradată sau cuva de centrifugare cu circa 10 ml apă curentă care va fi adăugată probei în cuva de numărare larve sau în placa Petri. Urmează apoi examenul la trichineloscop sau la stereomicroscop, după caz.

Lichidele de digestie se examinează rapid. În nici un caz examenul nu trebuie amânat pentru ziua următoare.

Dacă lichidele de digestie nu sunt examinate în primele 30 de minute după preparare, ele trebuie supuse unui procedeu de clarificare după cum urmează: se varsă proba finală de circa 40 ml într-o eprubetă gradată și se lasă să se sedimenteze timp de 10 minute, apoi se înlătură 30 ml lichid supernatant. Cei 10 ml rămași la fundul eprubetei sau cuvei se aduc la 40 ml prin adăugarea de apă curentă. După o nouă perioadă de repaus de 10 minute se înlătură 30 ml de lichid supernatant, prin aspirare, rămânând un volum de 10 ml pentru a fi examinat într-o placă Petri sau o cuvă destinată numărării larvelor. Se spală eprubeta gradată cu 10 ml apă curentă și se adaugă lichidul obținut la proba din placa Petri sau din cuva pentru numărarea larvelor în vederea examinării.

Dacă la examinare apare că sedimentul nu este limpede, proba se trece într-o eprubetă gradată și se adaugă apă curentă pentru a obține 40 ml. Apoi se aplică metoda descrisă mai sus.

2. Grupe mai mici de 100 de probe:

— 15 probe de 1 g fiecare pot, dacă este cazul, să fie adăugate la metoda descrisă mai sus la lit. c). Mai mult de 15 probe trebuie să fie examinate ca grupe complete. În cazul grupelor de până la 50 de probe, lichidele de digestie pot fi reduse până la 1 litru.

3. În cazul unui rezultat pozitiv sau dubios, la o examinare a unei probe colective se va preleva câte o probă de 20 g de la fiecare carcasă, conform indicațiilor prevăzute la lit. b). Probele de câte 20 g provenite de la 5 carcuse trebuie reunite și examinate conform metodei descrise mai sus. Astfel vor fi examinate probele de la 20 de grupe de câte 5 carcuse. Dacă se descoperă *Trichinella* într-o grupă de probe provenite de la 5 carcuse, vor fi prelevate probe de câte 20 g de la fiecare carcasă care aparține acestei grupe și vor fi examinate conform metodei descrise anterior.

VII. Metoda de digestie automată pe probe colective de până la 35 g

a) Aparatură și reactivi.

- un cuțit sau foarfeci pentru decuparea probelor;
- tăvi compartimentate în 50 de pătrățele care să conțină fiecare câte 1 probă de carne de circa 2 g;
- un aparat blender „Trichinomatic 35” cu dispozitiv de filtrare;
- soluție de acid clorhidric de concentrație $8,5 \pm 0,5\%$;
- filtre cu membrană de policarbonat transparent cu un diametru de 50 mm, ai căror pori sunt de 1,4 micrometri;
- pepsină cu o concentrație de 1:10.000 NF care corespunde la 1:12.500 BF care corespunde la 2.000 FIP;
- pense cu capete netede;
- o balanță cu precizie de 0,1 g;
- mai multe lamele portobiect cu o lățime de cel puțin 5 cm sau mai multe plăci Petri cu un diametru de cel puțin 6 cm al căror fund a fost împărțit în pătrățele de 10 x 10 mm;
- un (stereo) microscop cu lumină transmisă (grosiment de 15 până la 60 ori) sau un trichineloscop cu masă orizontală;
- un recipient pentru recoltarea lichidelor reziduale;
- mai multe pubele de câte 10 litri, pentru decontaminarea cu formol a aparatului și sucului digestiv care rămâne, în cazul unui rezultat pozitiv.

b) Recoltarea probelor

Din carcasa întreagă se va preleva o probă de circa 2 g dintr-unul din pilierii diafragmatici din apropierea părții tendinoase; în lipsa pilierilor diafragmatici se va preleva aceeași cantitate din partea musculară a diafragmei, din mușchii maseteri sau din musculatura abdominală.

Din piesele de carne se va preleva o probă de circa 2 g din mușchii scheletici fără grăsime și, pe cât posibil, din apropierea oaselor sau tendoanelor.

c) Metoda

1. Procedeu de digestie:

- se montează la blender dispozitivul de filtrare și se adaptează tubul de descărcare care se introduce în pubelă;
- când blenderul este aprins începe încălzirea;
- înainte de a începe, se deschide butonul situat sub camera de rotație și apoi se închide;
- când temperatura blenderului a ajuns la 25–30°C, se introduce un număr de până la 35 de probe de circa 1 g fiecare, provenite din fiecare probă individuală, conform lit. b);
- se va asigura că nu mai există bucăți mari de tendoane ce ar putea adera la filtrul membranei;
- se toarnă apa în recipientul atașat la blender (circa 400 ml);
- se toarnă 30 ml acid clorhidric de concentrație 0,5% în recipientul care conține lichidul de digestie;
- se montează un filtru cu membrană sub filtrul grosier din dispozitivul de filtrare;
- se adaugă 7 g pepsină. Trebuie să se respecte ordinea operațiunilor pentru a se evita descompunerea pepsinei;
- se închide capacul camerei de reacție a recipientului care conține lichidul de digestie;

— se va stabili timpul de digestie: o durată scurtă de digestie [5 minute pentru probele provenite de la animale cu vârsta normală de tăiere și o durată mai lungă de digestie (8 minute) pentru celelalte probe];

— apăsarea pe butonul „ad-hoc” al blenderului declanșează automat funcționarea, digestia și filtrarea;

— după 10–13 minute procesul este terminat, iar aparatul se oprește automat;

— se deschide capacul camerei, dacă se constată că recipientul este gol. Dacă rămâne spumă sau resturi din lichidul de digestie în recipient, se aplică procedeul de lucru conform lit. c)5.

2. Izolarea larvelor:

— se demontează suportul filtrului și se transferă filtrul cu membrană pe o lamelă portobiect sau pe o placă Petri;

— se vor examina filtrele cu membrană cu ajutorul unui microscop sau al unui trichineloscop.

3. Curățarea aparatului:

— în cazul rezultatului pozitiv se completează cu apă clocotită camera de reacție a blenderului până la 2/3. Se varsă apa de la distribuire într-un recipient până ce nivelul captatorului inferior este acoperit. Se va acționa programul de curățare automată. Se decontaminează portfiltrul, precum și restul aparatului prin tratare cu formol;

— la sfârșitul zilei de lucru se va umple cu apă recipientul ce conține lichidul din blender și se acționează un program normal.

4. Utilizarea filtrelor cu membrană:

— filtrele cu membrană din policarbonat pot fi utilizate de maximum 5 ori. După fiecare utilizare filtrul trebuie întors. Mai mult, după fiecare utilizare filtrul trebuie verificat pentru a determina dacă nu a suferit vreo deteriorare care l-ar face impropriu pentru altă utilizare.

5. Metoda se folosește când digestia este incompletă și filtrarea nu poate avea loc.

Dacă la deschiderea capacului camerei de reacție a blenderului se constată că a rămas spumă sau resturi din lichidul de digestie, se aplică procedeul următor:

— se închide valva situată deasupra camerei de reacție;

— se demontează portfiltrul și se transferă filtrul cu membrană pe o lamă portobiect sau pe o placă Petri;

— se montează un nou filtru cu membrană pe un suport de filtru și se fixează la aparat;

— se toarnă apă în recipientul blenderului ce conține lichidul de digestie până când nivelul captatorului interior este acoperit;

— se acționează programul de spălare automată;

— când programul de spălare automată s-a terminat, se deschide capacul camerei de reacție și se verifică dacă a rămas lichid;

— dacă camera este goală, se demontează portfiltrul și cu ajutorul unei pense se mută filtrul cu membrană pe o lamelă portobiect sau pe o placă Petri;

— cele două filtre cu membrană se examinează conform lit. c)2.

Dacă filtrele nu pot fi examinate, se repetă procesul de digestie un timp prelungit, conform lit. c)1.

6. În cazul rezultatului pozitiv sau dubios la o probă colectivă, trebuie prelevată o nouă probă de 20 g de la fiecare carcasă, conform lit. b) de mai sus. Aceste probe sunt analizate individual conform metodei de la lit. c).

I. Condiții pentru autorizarea laboratoarelor care efectuează examenul pentru decelarea trichinei

1. Laboratoarele pentru decelarea trichinei trebuie să dispună cel puțin de:

a) un spațiu suficient de mare, închis cu cheie, pentru pregătirea probelor; pereții trebuie să fie netezi, placați cu faianță până la înălțimea de minimum 2 metri sau vopsiți în culoare deschisă, lavabilă;

Va fi asigurat spațiul pentru fiecare din metodele de examinare utilizate.

b) un spațiu pentru examinare, suficient de mare, închis cu cheie, obscur în cazul utilizării trichineloscopului;

c) sistem de aerisire suficient, dacă este necesară o instalație de climatizare care să permită obținerea unei temperaturi ambiante care să nu depășească 25°C;

d) lumină naturală sau artificială suficientă, care să nu modifice culorile; se va evita lumina solară;

e) echipamente suficiente pentru curățarea și dezinfectarea mâinilor în spațiul pentru pregătirea probelor;

f) frigider pentru conservarea probelor de carne;

g) un spațiu pentru curățarea și dezinfectarea materialelor de examinare (recipiente pentru probe, compresoare, cuțite, foarfeci), prevăzut cu:

- paviment impermeabil, ușor de curățat și dezinfectat;
- pereți netezi, placați cu faianță până la înălțimea de minimum 2 metri sau vopsiți cu o culoare deschisă;

h) vestiare-filtru cu lavoare, cabine cu dușuri, toalete și spațiu pentru odihnă;

i) lavoare alimentate cu apă potabilă curentă rece și caldă, prevăzute cu substanțe pentru curățat și dezinfectat și prosoape cu o singură folosință;

j) recipiente etanșe, rezistente la coroziune, prevăzute cu un sistem de închidere ermetică, destinate colectării resturilor din probele examinate;

k) instalații care să furnizeze o cantitate suficientă de apă potabilă rece și caldă;

l) un dispozitiv pentru evacuarea apelor reziduale conform cerințelor pentru funcționarea unităților de tăiere;

m) dispozitive de protecție contra insectelor și rozătoarelor.

II. Condiții pentru personalul, spațiile, materialul și instrumentarul din laboratoarele pentru decelarea trichinei

1. Personalul care examinează trebuie să fie sănătos, calificat și atestat oficial. Atestarea lui se efectuează anual. Nu este permisă folosirea acestui personal la alte locuri de muncă.

2. Controlul stării de sănătate a personalului se efectuează în conformitate cu normele în vigoare ale Ministerului Sănătății.

3. Personalul trebuie să poarte echipament de protecție curat și să se spele pe mâini de mai multe ori în cursul programului de lucru.

4. Pentru a preveni oboseala și consecințele sale, trebuie asigurat personal calificat, în număr suficient.

5. În unitățile în care personalul execută toți timpii operatori ai examenului (recoltare, etalare, examinare și marcarea), numărul de carcace ce poate fi examinat zilnic este:

- pentru trichineloscopul proiector cu ecran interior (tip Row), până la 75 carcace în stare proaspătă, până la 50 carcace în stare refrigerată sau congelată, până la 60 bucăți carne conservată, până la 120 bucăți slănină și până la 40 probe cârnați, carne tocată sau carne de vânat.

În unitățile în care examenul se execută de personal specializat pe faze operatorii și în care se folosesc aparate cu proiecție, se va avea în vedere:

— un recoltator poate recolta și identifica în 8 ore de lucru/zi maximum 480 probe;

— un etalator poate etala în 8 ore lucru/zi un număr maxim de 150 probe;

— un examinator poate examina în 8 ore lucru/zi un număr maxim de 200 probe;

— un examinator marcator poate marca până la 800—1000 carcace în 8 ore de lucru/zi.

În afară de acest personal, se va asigura personalul necesar pentru numerotarea carcaselor, capetelor și organelor, transportul și evidența probelor, pentru transportul și spălarea compresoarelor și pentru alte operațiuni accesorii.

Pentru executarea unui examen corespunzător, este necesar ca examinatorul să lucreze numai 4 ore/zi la aparat, în două reprize a 2 ore, iar celelalte 4 ore să lucreze ca etalator.

6. În toate unitățile de tăiere autorizate pentru export, laboratorul pentru decelarea trichinei este obligatoriu să funcționeze în incinta acestora.

Probele de carne necesare pentru examen se recoltează și se examinează imediat după tăiere; nici o parte componentă a carcacei nu părăsește sala de tăiere până la primirea rezultatului examenului.

7. Pentru alte unități de tăiere la care laboratorul autorizat pentru examinarea trichinei funcționează în afara acestora, probele de carne trebuie să ajungă în stare proaspătă, refrigerată, imediat, la laboratorul autorizat.

8. Fiecare probă de carne trebuie să poarte un număr de identificare identic cu cel al carcacei de la care s-a recoltat. Carcasa și părțile ei nu pot fi înstrăinate din unitate înainte de primirea rezultatului examenului pentru decelarea trichinei.

9. Materialele și instrumentele folosite trebuie să fie păstrate într-o stare bună de întreținere și curățenie, ele trebuie riguros curățate și dezinfectate de mai multe ori în cursul zilei de lucru, ca și la sfârșitul zilei.

10. Este permisă numai utilizarea apei potabile.

11. Este interzisă pătrunderea animalelor de orice fel în laboratorul pentru examenul trichinei.

III. Condiții privind aparatura de examinare (trichineloscoapele)

Concepția și tipul de trichineloscop trebuie să satisfacă următoarele cerințe minime:

1. ușurința utilizării;

2. luminozitate suficientă:

— trebuie ca rezultatele controlului să fie aceleași și în cazul că spațiul de lucru nu este complet întunecat;

— sursa de lumină trebuie să fie o lampă de proiecție de 100 W (12V);

3. mărire suficientă:

— mărirea normală de lucru: de 50 ori;

— mărirea de 80—100 ori pentru identificarea anumitor formațiuni nu prea clare la mărire normală de lucru.

4. puterea de separare:

— fiecare mărire trebuie să dea o imagine clară, precisă de culoare netă;

5. dispozitiv de comutare:

— fiecare schimbare a puterii de mărire trebuie să fie însoțită de o corectare automată a luminozității imaginii.

6. creșterea contrastului:

- condensatorul trebuie să fie echipat cu diafragmă care să permită întărirea contrastelor pentru un examen aprofundat.
- diafragma trebuie să fie ușor de reglat (ex.: levierul de comandă fixat pe tabla trichineloscopului).

7. ușurința punerii în funcțiune:

- punerea în funcțiune rapidă prin maneta de reglare;
- punerea în funcțiune ușoară prin levierul de comandă.

8. reglarea tensiunii:

- obținerea cu ușurință a luminozității dorite, în funcție de situația existentă.

9. deplasarea compresorului în sens unic:

- un sistem de blocaj automat trebuie să asigure deplasarea compresorului într-un singur sens, pentru a împiedica scăparea de la examinarea a unor secțiuni.

10. privirea ușoară spre ecran (suprafața de proiecție).

11. suprafața de proiecție:

- diametrul de minimum 54 cm; putere mare de reflectare; rezistență; demontabilă; ușor de curățat.

ANEXA Nr. 3

Marcarea cărnurilor care au fost supuse examenului pentru decelarea trichinei

1. Marcarea cărnurilor se efectuează sub responsabilitatea unui veterinar oficial. În acest scop, acesta trebuie să dețină și să păstreze:

- instrumentele destinate marcării; veterinarul oficial dă aceste instrumente personalului auxiliar numai în momentul marcării și pentru timpul necesar efectuării acestei operațiuni;

— ștampilele sunt precizate la pct. 2. Aceste ștampile sunt date personalului auxiliar în momentul când trebuie utilizate și într-un număr corespunzător necesităților.

2. Ștampila trebuie să fie de formă rotundă, având diametrul de 2,5 cm. Pe ștampilă trebuie să figureze următoarele indicații, cu caractere perfect lizibile:

a) pentru carnea destinată consumului în țară:

- în centru litera T cu majuscule, cu barele de 1 cm lungime și 0,2 cm lățime.

b) la carnea destinată exportului:

- în centru litera T cu majuscule, cu barele de 1 cm lungime și 0,2 cm lățime;

- sub litera T se menționează sigla EEC. Literele trebuie să aibă o înălțime de 0,4 cm.

3. Carcasele se marchează cu tuș sau cu foc, pe fața internă a coapsei, conform paragrafului 2.

4. Capetele se marchează cu tuș sau cu foc cu o marcă conform precizărilor de la pct. 2.

5. Piesele de carne cu o greutate individuală sub 3 kg nu se marchează cu ștampila pentru trichină precizată la pct. 2, condiționat de aplicarea acestei ștampile pe eticheta de pe ambalajul individual, respectiv pe eticheta cu rol de sigiliu al ambalajului exterior.

ANEXA Nr. 4

Metode pentru distrugerea trichinei din carnea proaspătă și produsele din carne proaspătă de porcine, vânat (urs, mistreț) și cabaline

Carnea proaspătă, de la speciile menționate și produsele din carne care conțin musculatură sau la care musculatura participă ca ingredient, se poate trata prin fierbere sau congelare pentru distrugerea trichinei.

TRATAMENTUL PRIN FRIG

Metoda 1

1. Cărnurile prezentate în stare congelată sunt conservate în această stare.

2. Instalația tehnică și alimentarea cu energie a camerei frigorifice trebuie să fie astfel încât temperatura menționată la pct. 6 să poată fi atinsă în toată încăperea și menținută în interiorul spațiului cât și în carne.

3. Încăperea trebuie să aibă deja temperatura menționată la pct. 6, în momentul introducerii cărnii.

4. Loturile trebuie conservate separat în camera frigorifică și păstrate sub cheie.

5. Pentru fiecare lot, ziua și ora introducerii în camera frigorifică se notează separat.

6. Temperatura trebuie să atingă minimum -25°C ; ea se verifică prin aparatură de măsură etalonată și se înregistrează constant. Aparatele de măsură trebuie păstrate sub cheie.

Graficele (termogramele) trebuie să poarte indicarea numărului corespunzător din registrul de inspecție a cărnurilor, ziua și ora pornirii la sfârșitul congelării; acestea se păstrează timp de un an.

7. Cărnurile cu diametrul sau grosimea până la 25 cm, trebuie să fie congelate fără întreruperi 240 de ore cel puțin;

cele cu diametrul sau grosimea între 25 și 50 cm, 480 de ore cel puțin; cele al căror diametru sau grosime sunt superioare acestor dimensiuni nu se supun acestui procedeu de congelare. Durata congelării se calculează începând cu momentul atingerii temperaturii menționate la pct. 6, care să fie în toată camera frigorifică.

Metoda 2

Se aplică prevederile pct. 1—5 ale Metodei 1 cu realizarea următoarelor combinații de timp și de temperatură:

1. Bucățile de carne cu un diametru de cel mult 15 cm:
 - 20 de zile la -15°C ;
 - 10 zile la -23°C ;
 - 6 zile la -29°C .

2. Bucățile de carne cu diametrul sau grosimea de la 15 la 50 cm:
 - 30 de zile la -15°C ;
 - 20 de zile la -25°C ;
 - 12 zile la -29°C .

Temperatura în spațiul frigorific nu trebuie să depășească temperatura de inactivare aleasă. Temperatura spațiului se măsoară cu aparate termoelectrice etalonate, dotate cu sistem de înregistrare permanentă. Temperatura nu se măsoară

la nivelul curentului de aer. Aparatele de măsurat trebuie păstrate sub cheie. Graficele (termogramele) trebuie să evidențieze numărul care corespunde în registrele pentru examinarea cărnii, ziua și ora începerii și încheierii congelării; ele se păstrează timp de un an.

Metoda 3

Controlul temperaturii în centrul bucăților de carne.

1. Se vor aplica următoarele combinații de timp și temperatură, în centrul bucății de carne:

106 ore la -18°C	35 ore la -29°C
82 ore la -21°C	22 ore la -32°C
63 ore la -23°C	8 ore la -35°C
48 ore la -26°C	1/2 oră la -37°C

2. Cărnurile intrate în stare congelată trebuie menținute în aceeași stare.

3. Loturile trebuie păstrate separat sub cheie în spațiul frigorific.

4. Se va înregistra data și ora sosirii fiecărui lot în spațiul frigorific.

5. Utilajul tehnic și sursa de energie trebuie să permită garantarea că temperatura menționată la pct. 1 este atinsă foarte rapid și menținută în orice punct al bucății de carne.

6. Temperatura se măsoară cu aparate termoelectrice etalonate și dotate cu înregistrare permanentă. Sonda termometrului trebuie plasată în centrul unei bucăți de carne calibrată, care nu trebuie să fie mai mică decât cea mai groasă bucată de carne congelată. Această bucată de carne calibrată trebuie să fie amplasată în locul cel mai puțin favorabil din spațiul frigorific, să nu fie nici în apropierea imediată a agregatelor de răcire, nici în direcția curentului de aer rece. Aparatura de înregistrare se păstrează sub cheie. Graficele (termogramele) trebuie să evidențieze numărul corespunzător din registrul pentru examinarea cărnii, ziua și ora începerii și încheierii congelării; ele se păstrează înregistrate 1 an.

ANEXA Nr. 5

Examenul și congelarea cărnii de cabaline pentru distrugerea trichinei

1. Examinarea

Examenul cărnii de cabaline se efectuează conform uneia dintre metodele de digestie menționate în anexa nr. 1, modificată astfel:

— se recoltează probe de cel puțin 10 g din mușchii limbii sau din mușchii maseteri. În absența lor, se recoltează o probă din pilierii diafragmatici, la punctul de trecere cu partea tendinoasă. Mușchiul trebuie să fie lipit de țesutul conjunctiv și de grăsime;

— dacă se aplică metoda de digestie artificială pe probe colective, conform anexei nr. 1 pct. III și VII, se digeră o probă de 5 g de la fiecare carcasă. Pentru fiecare metodă

de digestie, greutatea totală a probei examinate nu trebuie să depășească 100 g, pentru metodele menționate la pct. III, IV, V și VI din anexa nr. 1, sau 35 g pentru metoda menționată la pct. VII din anexa nr. 1;

— în cazul rezultatului pozitiv, se recoltează altă probă de 10 g pentru fiecare carcasă, pentru o analiză ulterioară separată.

2. Congelarea cărnurilor de cabaline

Pentru ca trichina să fie omorâtă prin congelare, cărnurile de cabaline trebuie supuse unui tratament frigorific de congelare conform uneia dintre metodele descrise în anexa nr. 4.

LABORATORUL AUTORIZAT EMITENT

Nr.data

BULETIN DE EXAMINARE PENTRU DECELAREA TRICHINEI

Produsul examinat specia număr
carcase examinate proprietar
domiciliul număr probe examinate

Metoda de examinare

Rezultatul examenului

Recomandări privind modul de utilizare

.....

MEDIC VETERINAR,
(semnătura și parafa)

.....

EXAMINATOR,

.....

Am primit buletinul de analiză și am luat cunoștință de rezultat și de recomandări.
(Semnătura proprietarului, seria și nr. B.I.)

.....

REGISTRUL EXAMENULUI PENTRU DECELAREA TRICHINEI

1. Nr. crt.	7. Rezultatul examenului
2. Data	8. Numărul și data buletinului de examinare
3. Numele și prenumele proprietarului	9. Recomandări privind utilizarea cărnii
4. Natura probei	10. Semnătura proprietarului, seria și nr. buletinului de identitate.
5. Număr probe examinate	
6. Metoda de examinare	

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

cuprinzând măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și produsele lor

ARTICOLUL 1

În sensul prezentei norme, se înțelege prin:

a) *reziduu*: orice substanță, inclusiv derivații și metaboliții săi, care, în mod natural, nu se găsește în organismul animal sau în produsele de origine animală, dar care poate fi regăsită ca urmare a încorporării ei în mod conștient sau accidental și care, prin depășirea limitelor admise, poate constitui un factor de risc pentru sănătatea publică;

b) *substanțe sau produse interzise*: substanțele sau produsele a căror administrare la un animal este interzisă prin legislația națională sau a statelor importatoare;

c) *substanțe sau produse autorizate, folosite ilegal*: substanțele sau produsele autorizate prin legislația națională sau a statelor importatoare, dar folosite în alte scopuri decât cele prevăzute;

d) *probă (eșantion) oficială*: o probă recoltată de autoritatea competentă pentru a fi supusă examenului în direcția unui (unor) anumit reziduu (ri) de către un laborator autorizat și care se identifică prin specia de la care provine, natura ei, cantitatea și metoda de prelevare, originea animalului sau a produsului de la care provine;

e) *laborator autorizat*: un laborator autorizat de către autoritatea centrală competentă pentru decelarea substanțelor și reziduurilor menționate în prezenta normă;

f) *autoritatea competentă*: autoritatea centrală competentă este Agenția Națională Sanitară Veterinară din Ministerul Agriculturii și Alimentației. Autoritățile competente delegate de Agenția Națională Sanitară Veterinară sunt: Laboratorul Central pentru Controlul Produselor de Origine Animală și al Furajelor București și direcțiile sanitare veterinare județene;

g) *lot de animale*: o grupă de animale de aceeași specie, aceeași vârstă, crescute în aceeași fermă, în aceeași condiții;

h) *lot de produs*: o cantitate de produse din același sortiment, fabricate de un singur producător în aceeași zi și schimb;

i) *stilbene, derivați de stilbene*: substanțe anabolizante de sinteză, de tip fenolic; ex.: dietilstilbestrol (DES), dienoestrol, hexoestrol;

j) *substanțe tireostatice*: compuși de sinteză, inhibitori ai activității tiroidiene; ex.: metiltiouracil, 2-tiouracil, propiltiouracil;

k) *substanțe estrogenice*: substanțe anabolizante naturale sau de sinteză din grupa steroizilor C₁₈; ex.: oestradiol, zeronol;

l) *substanțe androgene sau gestagene*: substanțe naturale sau de sinteză din grupa steroizilor C₁₉; ex.: nortestosteron, trembolon, testosteron, respectiv grupa steroizilor C₂₁; ex.: progesteron, melengestrol;

m) *betaagoniste*: substanțe de sinteză care blochează adrenoceptorii; ex.: clenbuterol;

n) *substanțe inhibitoare*: substanțe antimicrobiene (antibiotice, sulfamide și alte substanțe antimicrobiene) folosite în practica veterinară și zootehnică în scopuri terapeutice sau de stimulare a creșterii;

o) *substanțe endo- și ectoparazitare*: compuși de sinteză folosiți în terapia veterinară ecto- și endoparazitozelor; ex.: ivermectin, dimetridazol, neocidol, ectomin, pertrin, amitrază;

p) *substanțe tranchilizante*: substanțe de tip neuroleptic, cu rol antistres; ex.: azaperon, propiopromazină;

r) *substanțe betablocante*: substanțe care blochează receptorii cardiaci; ex.: carazolol;

s) *contaminanții prezenți în furaje, apă și mediu*: substanțe chimice cu potențial nociv ajunse în furaje, apă și mediu, ca urmare a folosirii lor în practicile agricole și zooveterinare sau din emanațiile industriale. În această categorie de contaminanți sunt cuprinse metalele grele, pesticidele și PCB-urile.

ARTICOLUL 2

Gruparea substanțelor și reziduurilor, speciile de animale și substraturile în care se cercetează acestea sunt prevăzute în anexa nr. 1.

ARTICOLUL 3

Recoltarea probelor: regulile generale și principiile, exigențele minimale, planul cifric, modul de recoltare și trimitere la laborator, identificarea probelor, procesul-verbal de recoltare sunt cuprinse în anexa nr. 2.

ARTICOLUL 4

Laboratoarele autorizate pentru decelarea substanțelor și reziduurilor acestora, arondarea județelor, metodele de analiză admise, limitele de detecție și limitele maxime acceptate sunt prevăzute în anexa nr. 3.

ARTICOLUL 5

Pentru evitarea introducerii în consumul public al produselor contaminate cu substanțe și reziduuri se aplică măsurile prevăzute în anexa nr. 4.

ARTICOLUL 6

Condițiile minimale de funcționare, sarcinile, răspunderile și competențele laboratoarelor autorizate pentru decelarea substanțelor și reziduurilor acestora la animalele vii și produsele lor sunt prevăzute în anexa nr. 5.

**GRUPAREA SUBSTANȚELOR ȘI REZIDUURILOR, SPECIILE DE ANIMALE
ȘI SUBSTRATURILE ÎN CARE SE CERCETEAZĂ**

Grupa —Cod—	Denumirea grupeii și a compușilor	Substraturile în care se cercetează	Specia de animale la care se cercetează
0	1	2	3
A I a	Stilbene, derivați de stilbene, sărurile și esterii lor: — DES — hexoestrol — dionoestrol	— urină — furaje — ouă și produse din ouă	— bovine, ovine, caprine, ecvine, porcine, iepuri de casă, păsări
A I b	Substanțe tireostatice: — metiltiouracil — 2-tiouracil	— glanda tiroidă — mușchi — ouă și produse din ouă	idem
A I c	Alte substanțe cu efect: — oestrogen: — zeranol — oestradiol — androgen: — nortestosteron — trenbolon — testosteron — gestagen: — progesteron — melengestrol	— sânge — urină — țesut gras — ouă și produse din ouă	idem
A III a	Substanțe inhibitoare: — antibiotice — sulfamide — alte substanțe inhibitoare	— mușchi — ficat — rinichi — lapte, produse lactate — ouă și produse din ouă	— bovine, ovine, caprine, porcine, iepuri de casă, păsări
A III b	Cloramfenicol:	— mușchi — ficat — rinichi — lapte, produse lactate — ouă, produse din ouă — miere	— bovine, ovine, caprine, por- cine, iepuri de casă, păsări, albine
B I a	Substanțe endo- și ectoparazitare: — ivermectin — dimetridazol — netobimine	— țesut gras — mușchi — ficat — rinichi — ouă, produse din ouă — miere	— bovine, ovine, caprine, por- cine, ecvine, iepuri de casă, păsări, albine

0	1	2	3
B I b	Substanțe: — tranchilizante: — azaperon — propiopromazina — betablocante: — carazolol	— mușchi — ficat — rinichi — ouă, produse din ouă	— bovine, ovine, caprine, porcine, ecvine, păsări
B I c	Alte medicamente veterinare: — coccidiostatice	— carcasă — furaje	— păsări
B II a+b	Metale + micotoxine grele	— mușchi — ficat — rinichi — produse din carne — miere — pește, produse din pește — lapte, produse lactate — ouă, produse din ouă — furaje — apă	— bovine, ovine, caprine, porcine, ecvine, iepuri de casă, păsări, albine, pește, vânat
B II a+b	Substanțe organoclorurate + + PCB	— țesut gras — miere — furaje — apă — produse din carne — lactate, produse lactate — pește, produse din pește — ouă, produse din ouă	— bovine, ovine, caprine, porcine, ecvine, iepuri de casă, păsări, albine, pește, vânat
B II a+b	Substanțe organofosforice	— țesut gras — ficat — pește, produse din pește — produse din carne — lapte, produse lactate — ouă, produse din ouă — miere — furaje — apă	idem
B II c	Substanțe betaagoniste: — clenbuterol	— ficat — urină	— bovine, ovine, porcine, caprine

RECOLTAREA PROBELOR

Reguli generale și principii, exigențe minimale, plan cifric, mod de recoltare și trimitere, identificarea probelor, proces-verbal de recoltare**1. Recoltarea probelor**

a) Probele oficiale se recoltează după sistemul cel mai adecvat de recoltare cu respectarea următoarelor principii:

— din fermă, abator sau din circuitul produsului spre consumator, recoltarea se efectuează în mod imprevizibil, inopinat, la ore și zile din săptămână necunoscute de proprietar. Se vor lua măsurile necesare pentru a se păstra în permanență aspectul neașteptat al controlului;

— în privința substanțelor din grupa A I, la recoltarea probelor se respectă criteriile precizate la lit. b) de mai jos, mai ales în privința sexului, vârstei, sistemului de îngrășare a animalelor și de ansamblul informațiilor pe care le deține autoritatea competentă;

— probele oficiale se recoltează prin randomizare. Controalele se concentrează pe regiunile producătoare de specii susceptibile de a fi contaminate de aceste substanțe.

b) La recoltarea probelor se respectă criteriile variabile în raport de proba în cauză:

— legislația în vigoare referitoare la utilizarea substanțelor menționate în grupele de reziduuri;

— factorii care permit (încurajează) fraudele sau abuzurile;

— populația de animale interesată cu privire la:

- mărimea populației;
- omogenitatea grupelor de populație;
- vârsta animalelor;
- sexul animalelor;

— mediul ambiant al fermelor:

- diferențele regionale;
- legătura (influența) cu activitatea industrială;
- legătura cu agricultura;

— sistemele de producție agricolă, incluzând:

- unitățile cu agricultură intensivă;
- sistemul de îngrășare;
- sistemul de creștere, regimul de furajare și tratamentele aplicate;
- antecedente și alte informații;
- gradul necesar de protecție a consumatorilor după natura și toxicitatea substanței în cauză;

— în cazul în care se recoltează probe de la un singur animal pe fermă, se recoltează probe complementare din furaje și apa de băut.

2. Exigențe minimale**bovine, porcine, caprine și cabaline**

Pentru reziduurile și substanțele din grupele A I:

A. La bovinele la îngrășat: vaci, tăurași, boi, juninci, viței:

— controlul se efectuează pe un număr de probe egal cu 0,5% din numărul bovinelor tăiate în anul precedent;

— repartizarea numărului de probe respectă regula următoare:

a) 3/5 din numărul de probe se recoltează direct din fermă de la animalele vii. Cel puțin 1/3 din aceste probe se cercetează pentru substanțe betaagoniste. Se recoltează probe complementare din furaje și apa de băut.

b) 2/5 din numărul probelor se recoltează din abator.

B. La ovine, caprine și porcine la îngrășat se recoltează un număr de probe egal cu 0,05% din numărul total de animale tăiate în anul precedent pentru fiecare specie.

Pentru reziduurile și substanțele din grupa A III:

A. Pentru cele din grupa A III a se recoltează un număr egal cu 0,1% din numărul de animale tăiate în anul precedent.

B. Pentru cele din grupa A III b (cloramfenicol), se recoltează un număr de probe egal cu 0,02% din numărul de animale tăiate în anul precedent.

Pentru reziduurile din grupele BI și BII:

— se recoltează un număr de 700 de probe.

Dacă, în cursul a doi ani consecutivi, nu s-a înregistrat nici un rezultat pozitiv la controalele pentru reziduuri sau substanțe din grupele A I și A III lit. b) (cloramfenicol) la o specie de animale sau un tip de produs de la o specie de animale, numărul de probe se poate reduce la jumătate.

PUI DE GĂINĂ, GĂINI OUĂTOARE ȘI DE REPRODUCȚIE, CURCI, BIBILICI, RAȚE ȘI GÂȘTE

Probele se recoltează de la animale, furaje și apa lor de băut.

A. Pentru reziduurile din grupele A I, B I și B II, fără anticoccidiene, se recoltează probe de la cel puțin 0,1% din loturile de tăiere. De la fiecare lot se recoltează minimum 5 probe de la păsări, câte o probă de furaje și de apă de băut din fermă, pentru fiecare lot introdus în control.

B. Pentru reziduurile din grupa A III a se recoltează probe de la cel puțin 1% din loturile de tăiere. De la fiecare lot se vor recolta minimum 5 probe de la păsările tăiate.

C. Pentru substanțele anticoccidiene din grupa B I a probele se recoltează de la cel puțin 1% din loturile de tăiere. De la fiecare lot se recoltează câte 5 probe de la păsările tăiate.

MIERE

Pentru substanțele și reziduurile din grupele A III a și b, B I a, b, c, B II a și b, se recoltează câte o probă din fiecare lot de producție și producător.

PEȘTE ȘI PRODUSE DIN PEȘTE

Pentru substanțele și reziduurile din grupele B II a și b se recoltează câte o probă din fiecare lot de producție și producător.

VÂNAT

Pentru substanțele și reziduurile din grupele B II a și b se recoltează câte o probă din fiecare fond de vânatoare, sezon și specie.

Dacă în cursul a doi ani consecutivi nu s-a înregistrat nici un caz pozitiv pentru substanțele și reziduurile din grupele B II a și b la nici una din speciile de vânat și la nici unul din fondurile de vânatoare de pe raza unui județ, se va recolta o singură probă pe sezon și județ de la fiecare specie.

PRODUSE IMPORTATE

Se recoltează direct din depozit câte o probă din fiecare lot de produs pentru toate substanțele și reziduurile menționate în anexa nr. 1.

În cazul produselor importate de la același furnizor, cu o frecvență ritmică, recoltarea de probe se efectuează numai la primul transport în cadrul aceluiași trimestru.

3. Planul cifric de probe

Laboratorul Central pentru Controlul Produselor de Origine Animală și al Furajelor stabilește planul cifric anual de probe pe țară și îl repartizează pe județe. Direcțiile sanitare veterinare județene repartizează planul cifric pe obiective.

4. Modul de recoltare și de trimitere a probelor la laborator

Probele se recoltează și se trimit la laborator cu respectarea următoarelor condiții:

a) *Sânge*: de la animalele vii din ferme, sângele se recoltează prin puncția venei jugulare sau, în cazul porcilor, a venei auriculare. De la animalele din abator sângele se poate recolta și în timpul sângerării. Se recoltează 100—150 ml sânge în flacoane de sticlă sterilizate sau, când nu este posibil, în flacoane bine spălate, clătite cu apă distilată și complet uscate. Se va evita formarea spumei în timpul recoltării. În acest scop jetul de sânge se va dirija pe peretele flaconului. Flaconul de sânge se așază imediat în poziție înclinată la 45 grade, la temperatură ambiantă în timpul verii sau, în anotimpurile reci, într-o încăpere încălzită până a doua zi, pentru coagularea și exprimarea serului, în locuri ferite de lumină. Serul exprimat se decantează în flacoane brune, bine închise (cu dop rodat sau dopuri din cauciuc) și se introduce imediat la temperatura de refrigerare. Fiecare probă etichetată corespunzător trebuie să conțină 40—50 ml ser. Probele astfel pregătite se trimit la laborator în maximum 48 de ore, în condiții de refrigerare. În cazul flacoanelor transparente, acestea se protejează de lumină prin ambalarea lor în hârtie sau folie de plastic de culoare neagră.

b) *Urina*: de la animalele vii se recoltează direct, cu ajutorul sondelor, sau în timpul micțiunii, minim 100 ml în flacoane de sticlă brună, de capacitate corespunzătoare. Recoltarea se poate efectua și în flacoane de sticlă transparente, protejate de lumină prin ambalare în hârtie sau folie de culoare neagră. După recoltare se închid bine, se etichetează și se introduc imediat la temperatura de refrigerare. Se expediază la laborator în maximum 48 de ore, în condiții de refrigerare.

c) *Glanda tiroidă*: se recoltează în abatoare, după sacrificarea animalelor. Glanda se recoltează în întregime, fără secționări. Se introduce în pungă de polietilenă, bine legată, se etichetează și se congelează imediat. Se trimite la laborator în maximum 48 de ore de la recoltare, în stare congelată.

d) *Țesut gras*: pentru toate analizele prevăzute în anexa nr. 3 se recoltează de la același animal minimum 500 grame țesut perirenal și mezenteric (pe cât posibil 1/1). Proba se introduce în punga de polietilenă, care, după legarea la gură se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se congelează imediat și în maximum 48 de ore se trimite în această stare

la laborator. În cazul animalelor mici, proba se constituie din grăsime de la mai multe animale din același lot. De la păsări se trimite o carcasă întreagă.

e) *Ficat*: pentru toate analizele prevăzute în anexa nr. 3, cu excepția celor din grupa A III a, se recoltează de la același animal 1000 grame ficat. În cazul păsărilor și animalelor mici proba se constituie din ficiții mai multor animale (păsări) din același lot. Se ambalează, se etichetează, se păstrează și se trimite la laborator ca probă de la lit. d).

f) *Țesut muscular (mușchi)*: pentru toate analizele, cu excepția celor din grupa A III a, se recoltează o bucată de țesut muscular compact în greutate de 2000 grame. Se ambalează, se păstrează și se trimite la laborator ca probă de la lit. d).

g) *Țesut muscular, ficat, rinichi*: pentru analizele din grupa A III a, probele se recoltează pe cât posibil în condiții aseptice. Probele de țesut muscular și de ficat se constituie din bucăți unitare, de formă cubică, în greutate de 800 grame; cea de rinichi, dintr-un rinichi întreg, de la animalele mici și mijlocii sau 1/2 rinichi de la animalele mari, neseționat și nedecapsulat. Fiecare probă de țesut se introduce separat în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce într-o pungă comună împreună cu eticheta de identificare a probelor. Probele se congelează imediat și se trimit la laborator în această stare în maximum 48 de ore de la recoltare. Pentru analizele din grupa A III b, probele se recoltează separat în aceleași condiții.

h) *Preparate din carne*: pentru toate analizele, din fiecare lot supus controlului se recoltează 1000 grame produs. După ambalare și etichetare se trimit în condiții de refrigerare la laborator în ziua recoltării.

i) *Conserve alimentare în recipiente închise ermetic*: pentru fiecare grupă de analize, din fiecare lot se recoltează și se trimit la laborator câte două recipiente de 200—400 grame.

j) *Semiconserve de carne în cutii*: pentru toate analizele se recoltează și se trimit la laborator în condiții de refrigerare 1000 grame de produs.

k) *Produse lichide congelate și deshidratate din ouă*: probele se recoltează la nivelul fabricilor producătoare. Pentru toate analizele, din lotul supus controlului se recoltează 300 de grame care se introduc în punga de polietilenă. Pungile cu probe se leagă la gură, se identifică prin etichete și se trimit la laborator în maximum 48 de ore de la recoltare.

l) *Ouă în coajă (întregi)*: pentru toate analizele, din fiecare lot se recoltează câte 20 de ouă și se trimit la laborator în maximum 48 de ore de la recoltare.

m) *Lapte crud*: probele se recoltează de la bovine și ovine la nivelul fermelor supuse controlului, în vase din sticlă de capacitate adecvată. Mărimea probei va fi de minimum 1000 ml. Din această cantitate se vor executa toate analizele prevăzute în anexa nr. 3. De la bovine, o probă se recoltează de la un singur animal; de la oi, proba se constituie din laptele mai multor animale din aceeași fermă. Probele, ferite de lumină, se identifică și se trimit la laborator în condiții de refrigerare, în ziua recoltării.

n) *Brânzeturi*: proba se recoltează din loturile de produse fabricate de un singur producător, din laptele provenit dintr-o singură fermă sau dintr-o singură localitate. Pentru toate analizele prevăzute în anexa nr. 3 se recoltează o probă de 1000 grame. Proba se introduce în pungă de polietilenă, se

identifică și se trimite la laborator în condiții de refrigerare, în ziua recoltării.

o) *Miere*: proba se recoltează pe loturi de producție sau pe producător, în borcane cu capac. Proba, în cantitate de 500 grame, se identifică și se trimite la laborator în ziua recoltării.

p) *Pește și produse din pește*: proba se recoltează pe lot de producție și producător. Proba de pește și produse din pește se constituie din 1 kg produs, se introduce în pungă de polietilenă și se trimite la laborator la temperatura de depozitare; cea de conserve sau semiconserve este formată din 2 recipiente a 200—400 grame.

r) *Furaje* (care se administrează la speciile respective): probele se recoltează din fermele supuse controlului. Proba, în cantitate de 500 grame, omogenizată prin metoda sferurilor, se constituie din vrac, din mai multe ambalaje sau din jgheburile de furajare. Se introduce în punga de polietilenă, se identifică și se trimite la laborator în ziua recoltării. Din fermele care își prepară singure nutrețul combinat, se recoltează probe și din materiile prime, în aceleași condiții.

s) *Apă de băut*: proba se recoltează din fermele supuse controlului, în cantitate de un litru, în sticle curate și se trimite la laborator în ziua recoltării în condiții de refrigerare.

t) *Apă potabilă din unitățile care prelucrează produse de origine animală*: proba se recoltează în condițiile de la lit. s).

5. Identificarea probelor

Fiecare probă se identifică prin etichetă autoadezivă cu următoarele specificații:

— pentru probele recoltate de la animalele vii: substratul, numele și adresa fermei sau proprietarului, specia de animal, numărul matricol, vârsta și sexul animalului, data recoltării;

— pentru probele recoltate de la animalele tăiate: substratul, numele și adresa fermei sau proprietarului, numărul lotului de tăiere, specia, numărul matricol, vârsta, sexul animalului, data recoltării;

— pentru probele de produse: numele și adresa fabricii producătoare, denumirea produsului, lotul de fabricație (numărul de ordine), data de fabricație și data recoltării.

6. Procesul-verbal de recoltare

Pentru probele recoltate, medicul veterinar oficial întocmește procesul-verbal de recoltare, cu precizarea analizelor solicitate și unele date suplimentare care ar putea fi utile laboratorului ce execută analizele (ca de exemplu: destinația produsului, condițiile de păstrare a produsului până la primirea buletinului de analiză).

ANEXA Nr. 3

LABORATOARE AUTORIZATE

Arondarea județelor, metode de analiză admise, limite se detecție, limite maxime acceptate

1. Laboratoare autorizate

— Laboratorul Central pentru Controlul Produselor de Origine Animală și al Furajelor, București;

— Laboratorul sanitar veterinar zonal din cadrul Direcției Sanitare Veterinare, județul Galați;

— Laboratorul sanitar veterinar zonal din cadrul Direcției Sanitare Veterinare, județul Iași;

— Laboratorul sanitar veterinar zonal din cadrul Direcției Sanitare Veterinare, județul Suceava;

— Laboratorul sanitar veterinar zonal din cadrul Direcției Sanitare Veterinare, județul Constanța;

— Laboratorul sanitar veterinar zonal din cadrul Direcției Sanitare Veterinare, județul Dolj;

— Laboratorul sanitar veterinar zonal din cadrul Direcției Sanitare Veterinare, județul Timiș.

2. Arondarea județelor la laboratoarele autorizate

a) Pentru analiza reziduurilor de pesticide organoclorurate + PCB, organofosforice, dimetridazol, antibiotice, sulfamide, DES, tireostatice, cloramfenicol:

— *L.C.C.P.O.A.F.*: Municipiul București, Alba, Argeș, Brașov, Buzău, Covasna, Dâmbovița, Giurgiu, Harghita, Ialomița, Mureș, Prahova, Sibiu, Teleorman, Maramureș, Călărași.

— *Galați*: Galați, Brăila, Vrancea.

— *Iași*: Iași, Bacău, Neamț, Vaslui.

— *Suceava*: Suceava, Bistrița-Năsăud, Botoșani.

— *Constanța*: Constanța, Tulcea.

— *Dolj*: Dolj, Gorj, Mehedinți, Vâlcea, Olt.

— *Timiș*: Timiș, Arad, Bihor, Caraș-Severin, Hunedoara, Satu Mare, Sălaj, Cluj;

b) Determinarea reziduurilor de substanțe betaagoniste:

— *L.C.C.P.O.A.F.*: toate județele;

c) Determinarea reziduurilor de DES, hexoestrol, dienoestrol, substanțe estrogenice, androgenice, gestagene, betablo-cante, tranchilizante:

— *L.C.C.P.O.A.F.*: toate județele, cu excepția celor arondate laboratorului Iași și Timiș.

— *Iași*: Iași, Bacău, Botoșani, Brăila, Galați, Neamț, Suceava, Vaslui, Vrancea.

— *Timiș*: Timiș, Arad, Caraș-Severin, Hunedoara, Satu Mare, Cluj, Sălaj, Bihor, Mehedinți.

d) Dererminarea reziduurilor de metale grele și arsen:
 – *L.C.C.P.O.A.F.*: Municipiul București, Argeș, Bistrița-Năsăud, Brașov, Buzău, Covasna, Dolj, Dâmbovița, Giurgiu, Harghita, Ialomița, Mureș, Olt, Prahova, Sibiu, Teleorman, Vâlcea, Călărași, Maramureș, Alba, Gorj.
 – *Constanța*: Constanța, Tulcea.
 – *Galați*: Galați, Bacău, Botoșani, Brăila, Iași, Neamț, Suceava, Vaslui, Vrancea.
 – *Timiș*: Timiș, Arad, Bihor, Caraș-Severin, Hunedoara, Mehedinți, Satu Mare, Sălaj;

e) Determinarea micotoxinelor:
 – *L.C.C.P.O.A.F.*: Municipiul București, Argeș, Bistrița-Năsăud, Brașov, Buzău, Caraș-Severin, Covasna, Dâmbovița, Dolj, Giurgiu, Gorj, Harghita, Ialomița, Mehedinți, Mureș, Olt, Prahova, Sibiu, Teleorman, Vâlcea, Călărași, Maramureș, Alba.
 – *Constanța*: Constanța, Tulcea.
 – *Iași*: Iași, Bacău, Botoșani, Brăila, Galați, Neamț, Suceava, Vaslui, Vrancea.
 – *Timiș*: Timiș, Cluj, Arad, Bihor, Caraș-Severin, Hunedoara, Satu Mare, Sălaj.

3. Metode de analiză admise, limite de detecție, limite maxime acceptate, laboratoare care le execută

Grupa de substanțe	Compuși	Substratul	Metode de laborator	Limite de detecție	Limite maxime acceptate	Laboratoare care le execută
0	1	2	3	4	5	6
A I a	DES	urina la anima-	HPLC		—	Toate laboratoarele pentru DES L.C.C.P.O.A.F. + laboratorul Iași pentru Hexoestrol și Dienoestrol
Stilbene,	Hexoestrol	lele vii și ani-	GLC	1 ppb	—	
derivați de	Dienoestrol	malele tăiate	GC-MS		—	
stilbene,			ELISA			
sărurile și esterii lor						
A I b	Metiltiouracil	glanda tiroidă	gravimetrie		—	Toate laboratoarele
Tireostatice	2-tiouracil	mușchi	TLC	50 ppb	—	
A I c	Zeranol	urina la anima-	HPLC, GLC	1 ppb	—	L.C.C.P.O.A.F. + laboratoarele Iași
Alte substanțe cu efect	Oestradiol	lele vii și tăiate	GC-MS, ELISA		—	
estrogen,	Nortestosteron	sânge la anima-	HPLC, GLC	1 ppb	—	idem
androgen,		lele vii și tăiate	GC-MS, ELISA		—	
gestagen	Trenbolon	urina la anima-	HPLC, GLC	1 ppb	—	idem
		lele vii și tăiate	GC-MS, ELISA		—	
	Testosteron	sânge la anima-	HPLC, GLC	1 ppb	—	idem
		lele vii și tăiate	GC-MS, ELISA		—	
	Progesteron	sânge la anima-	RIA, ELISA	1 ppb	—	L.C.C.P.O.A.F.
		lele vii			—	
	Melengestrol	grăsime	HPLC, GLC	1 ppb	—	L.C.C.P.O.A.F. + laboratorul Iași
			ELISA		—	
A III a	Antibiotice		Test micro-	0,0125 ppm	Bov. Ov. Porc. Cab. Păsări	Toate laboratoarele
Substanțe inhibitoare (fără clo- ramfenicol)	Penicilina G	mușchi	biologic a.	0,001)	0,05 0,05 0,05 0,05 0,04	
		ficat	screen test		0,05 0,05 0,04 0,05 0,04	
		rinichi	(metoda CEE)		0,05 0,05 0,04 0,05 0,04	
		lapte	Identif.+determ. cant. (met. FSIS-USDA)		0,04 0,03 — — —	

0	1	2	3	4	5	6	
Strepto- micină	mușchi ficat rinichi	idem	0,25 ppm (0,1)	0,50 — 1,00 — 2,00 —	0,50 — 1,00 — 2,00 —	0,50 1,00 2,00	Toate laboratoarele
Dihidro- strepto- micină	mușchi ficat rinichi	idem	0,25 ppm (0,01)	0,50 — 0,50 — 0,50 —	— — — — — —	— — — — — —	idem
Tetraciclina	mușchi ficat rinichi lapte ouă	idem	0,025 ppm	0,10 0,10 0,30 0,30 0,60 0,60 0,10 — — —	0,10 0,10 0,30 0,30 0,60 0,60 — — — —	0,10 — 0,30 — 0,60 — — — 0,20	idem
Clortetra- ciclina	mușchi ficat rinichi lapte ouă	idem	0,01 ppm	0,10 0,10 0,30 0,30 0,60 0,60 0,10 — — —	0,10 0,10 0,30 0,30 0,60 0,60 — — — —	0,10 — 0,30 — 0,60 — — — 0,20	idem
Oxitetra- ciclina	mușchi ficat rinichi lapte ouă	idem	0,025 ppm	0,10 0,10 0,30 0,30 0,30 0,30 0,10 — — —	0,10 0,10 0,30 0,30 0,30 0,60 — — — —	0,10 1,00 0,30 1,00 0,60 3,00 — — 0,20	idem
Tilosina	mușchi ficat rinichi	idem	0,10 ppm	0,10 — 0,10 — 0,10 —	0,10 — 0,10 — 0,10 —	— — — — — —	idem
Neomicina- sulfat	mușchi ficat rinichi	idem	0,10 ppm	0,25 — 0,25 — 0,25 —	— — — — — —	— — — — — —	idem
Eritromicina	mușchi ficat rinichi	idem	0,025 ppm	0,30 — 0,30 — 0,30 —	0,10 — 0,10 — 0,10 —	0,125 0,125 0,125	idem
Tilmicozina	mușchi ficat rinichi	HPLC	0,03 ppm	— — — 1,00 — 1,00	0,05 — — — — —	— — — — — —	L.C.C.P.O.A.F.
Tilmicozina	grăsime lapte	HPLC	0,03 ppm	— — — 0,05	0,05 — — —	— — — —	idem
Sulfamide: Sulfame- tazina Sulfametina Sulfatiazol Sulfaquinoxalina Sulfametoxina	mușchi ficat rinichi	TLC	0,05 ppm		0,1 ppm		idem

0	1	2	3	4	5	6		
	Furazolidonă	mușchi	HPLC, GLC	1 ppb	5 ppb	L.C.C.P.O.A.F.		
	Nitrofurazonă	ficat						
	Nitrofurantoină	rinichi						
A III b	Cloramfenicol	mușchi ficat rinichi	GLC	5 ppb	10 ppb	Toate laboratoarele		
B I a	Substanțe antiectoparazitare	Ivermectin grăsime ficat	GLC	10 ppb	20 ppb 15 ppb	L.C.C.P.O.A.F. + laboratoarele Iași + Timiș		
	Dimetridazol	mușchi ficat rinichi	Spectrofotometrie UV 310 nm, AOAC 1980	10 ppb	10 ppb	Toate laboratoarele		
	Netobimine	mușchi ficat rinichi grăsime lapte	HPLC, TLC	0,05 ppm	0,10 ppm 1,00 ppm 0,50 ppm 0,10 ppm 0,10 ppm	idem		
B I b	Tranchilizante și beta-blocante	Tranchilizante și Azaperon Propiopromazină Beta-blocante	HPLC, TLC	50 ppb	50 ppb 50 ppb 100 ppb	L.C.C.P.O.A.F. + laboratoarele Iași + Timiș		
		rinichi						
		mușchi ficat rinichi	HPLC, TLC	100 ppb	100 ppb	idem		
		mușchi ficat rinichi	HPLC, TLC	5 ppb	5 ppb 30 ppb 30 ppb	L.C.C.P.O.A.F. + laboratoarele Iași + Timiș		
B II a	Micotoxine	Aflatoxine Ochratoxină	TLC	5 ppb	5 ppb	L.C.C.P.O.A.F. + laboratoarele Constanța + Iași + Timiș		
		mușchi ficat rinichi						
B II a+b	Metale grele				m f r			
Contaminanți	Pb	mușchi (m)	Spectrometrie cu absorbție atomică	0,20 ppm	0,50	0,50	0,50 ppm	L.C.C.P.O.A.F. + Constanța + Timiș + Galați
	CD	ficat (f)		0,01	0,05	0,05	0,05	
	Hg	rinichi (r)		0,02	0,50	0,50	0,50	
	As			0,30	0,70	2,70	2,70	
	Organoclorurate PCB:							
	Aldrin	grăsime	GLC	0,01 ppm		0,20 ppm		Toate laboratoarele
	Alfa-HCH	grăsime	GLC	0,055		0,20		
	Beta-HCH	grăsime	GLC	0,01		0,10		
	Clordan	grăsime	GLC	0,04		0,05		
	Dieldrin	grăsime	GLC	0,01		0,20		
	DDT total	grăsime	GLC	0,04		1,00		

0	1	2	3	4	5	6
	Endrin	grăsime	GLC	0,03	0,05	Toate
	Heptaclor și heptacloreoxid	grăsime	GLC	0,04	0,20	laboratoarele
	HCB	grăsime	GLC	0,04	0,20	
	Lindan	grăsime	GLC	0,002	2,00	ovine
					1,00	celelalte specii
	Metoxiclor	grăsime	GLC	0,125	3,00	
	Mirex	grăsime	GLC	0,04	0,10	
	Toxafen	grăsime	GLC	0,50	7,00	
	PCB-uri	grăsime	GLC	0,50	3,00	
	Organofosforice:					
	Cumafos	grăsime	GLC	0,05 ppm	1,00 ppm	idem
		ficat			1,00	
	Diclorfos	grăsime	GLC	0,01	0,02	
		ficat			0,02	
	Diazinon	grăsime	GLC	0,01	0,75	
		ficat			0,75	
	Disiston	grăsime	GLC	0,01	0,01	
		ficat			0,01	
	Etion	grăsime	GLC	0,01	2,50	bovine
					0,20	celelalte specii
		ficat			0,75	bovine
					0,20	celelalte specii
	Malation	grăsime	GLC	0,01	4,00	
		ficat			4,00	
	Metilparation	grăsime	GLC	0,01	0,01	
		ficat			0,01	
	Paration	grăsime	GLC	0,01	0,01	
		ficat			0,01	
	Ronnel	grăsime	GLC	0,01	10,00	bovine, ovine
					3,00	porcine
		ficat			4,00	bovine, ovine
					3,00	porcine
B II c	Betaagoniste	Clembuterol	ficat urină	HPLC, TLC ELISA, GC-MS	1 ppb	1 ppb L.C.C.P.O.A.F.

MĂSURI PENTRU EVITAREA INTRODUCERII ÎN CONSUMUL PUBLIC A PRODUSELOR CONTAMINATE

1. Pentru orice lot de animale aduse la tăiere, conducătorul abatorului va cere proprietarului sau deținătorului de animale o declarație scrisă care să certifice că nu s-au folosit în terapia și creșterea acestora substanțe cu efect hormonal, tireostatic sau substanțe betaagoniste și care să-și asume răspunderea în caz de punere în evidență a substanțelor interzise la animalele tăiate.

2. Dacă la examinarea unei probe se decelează prezența reziduurilor de substanțe interzise sau cantități de substanțe folosite ilegal sau care depășesc nivelurile stabilite, se aplică următoarele măsuri:

a) Autoritatea competentă trebuie să obțină detalii cu privire la:

- identificarea animalelor și a fermei de origine;
- examenul efectuat și rezultatul acestuia.

b) Autoritatea competentă efectuează:

– ancheta în ferma de origine pentru a stabili cauzele prezenței reziduurilor în proba examinată și sursa de proveniență a substanțelor în cauză;

– verificarea modului de marcare (identificare) a animalelor din ferma din care a provenit proba pozitivă. În cazul că această marcare nu există sau nu oferă garanții asupra identificării animalelor, dispune marcarea adecvată.

c) Din ferma sau lotul de la care a provenit proba pozitivă se recoltează probe de la toate animalele, în cazul bovinelor și cabalinelor, sau de la un număr semnificativ, în cazul animalelor mici, mijlocii și păsări (minimum 10 probe). Probele se trimit la laboratorul autorizat și se supun examenului pentru decelarea reziduurilor sau substanței în cauză; de asemenea, se recoltează câte două probe de furaje și de apă de băut.

d) Dacă 10% sau mai multe din probele recoltate conform lit. c), de mai sus, prezintă reziduuri de substanțe interzise sau de substanțe autorizate folosite ilegal, toate animalele pozitive se sacrifică imediat, pe loc sau la abatorul cel mai apropiat și se distrug. În următoarele 12 luni,

orice animal provenit din asemenea ferme sau de la aceiași proprietar sau furnizor se supune controlului sistematic pentru decelarea reziduurilor în cauză.

În cazul reziduurilor sau al substanțelor care dispar sau scad sub limita admisă în perioada de așteptare până la tăiere sau într-o perioadă de timp stabilită, animalele se mențin în fermă în perioada respectivă. După expirarea acestei perioade, animalele se supun unui nou examen de laborator. Animalele se acceptă la tăiere numai dacă la acest examen nu se constată rezultate pozitive.

e) În perioada de examinare a loturilor de animale cu cazuri pozitive, animalele rămân în fermă și nu pot fi înstrăinate.

f) Animalele a căror tăiere este interzisă datorită prezenței reziduurilor, se pot abatoriza în caz de urgență, înainte de expirarea perioadei de interdicție, numai cu aprobarea autorității competente. Aceste animale identificate prin crotalie galbenă cu numărul de serie trebuie să ajungă la abator însoțite de certificat sanitar veterinar oficial care să cuprindă toate informațiile privind rezultatul examenului de laborator anterior și să declare că sunt suspecte de prezența respectivei substanțe. De la fiecare animal, după tăiere, se recoltează probe pentru cercetarea reziduurilor în cauză, iar carnea se sechestrează până la cunoașterea rezultatului examenului de laborator. Carnea în care s-a constatat depășirea limitei acceptate la reziduul cercetat se confiscă și, în funcție de reziduul găsit, se dirijează pentru prelucrarea tehnică sau ardere.

g) Ferma din care provin cazurile pozitive se supune unor controale suplimentare pentru decelarea reziduurilor în cauză. Aceluiași regim se supun toate fermele care folosesc aceleași surse de animale, furaje sau apă.

h) Costurile anchetelor, controalelor și examenelor de laborator se suportă de către proprietarii sau deținătorii de animale sau produse.

CONDIȚII MINIMALE DE FUNCȚIONARE, SARCINILE, RĂSPUNDERILE ȘI COMPETENȚELE LABORATOARELOR AUTORIZATE**1. Condiții minimale de funcționare**

a) Să dispună de personal calificat cu cunoștințe teoretice și tehnice aplicabile pentru analizele specifice;

b) să dispună de dotarea necesară (aparatură, sticlărie, substanțe) pentru efectuarea analizelor;

c) să dispună de o infrastructură administrativă adecvată;

d) să dispună de lista la zi a substanțelor de referință, precum și a substanțelor aprobate pentru utilizare în practica veterinară, zootehnică și agricolă din România și pe plan

internațional, ca și a fabricantilor și comercianților acestor substanțe, să cunoască reglementările actuale privind folosirea lor;

e) să cunoască normele și practicile internaționale în domeniu.

Pentru cunoașterea și aplicarea corectă a metodelor și tehnicilor de lucru și pentru asigurarea acurateții rezultatelor analizelor, personalul de specialitate și laboratoarele autorizate se supun periodic testărilor intra- și interlaboratoare, conform metodologiei elaborate de autoritatea competentă.

2. Sarcini, răspunderi și competențe

2.1. Laboratorul Central pentru Controlul Produselor de Origine Animală și al Furajelor București

Este laboratorul de referință pentru cercetarea substanțelor și reziduurilor acestora și are următoarele competențe:

a) întocmește programul anual de supraveghere și control al substanțelor și reziduurilor acestora, îl supune aprobării Agenției Naționale Sanitare Veterinare, urmărește și informează periodic asupra realizării acestuia;

b) execută toată gama de analize pentru decelarea reziduurilor și substanțelor prevăzute în reglementările oficiale;

c) asimilează și promovează metode și tehnici noi de analiză;

d) instruește și atestă personalul din laboratoarele zonale autorizate pentru însușirea și aplicarea corectă a metodelor de analiză;

e) efectuează controale trimestriale și ori de câte ori este necesar în laboratoarele zonale autorizate privind organizarea, dotarea, încadrarea lor cu personal, aplicarea corectă a metodelor și acuratețea rezultatelor;

f) organizează și controlează testele intra- și interlaboratoare;

g) dispune, organizează și participă la anchetele pentru stabilirea surselor de contaminare cu substanțe și reziduuri interzise la animale și produsele acestora, iar în cazul decelării probelor pozitive, dispune măsuri pentru corectare;

h) coordonează aprovizionarea laboratoarelor zonale cu aparatura și materialele necesare acestei activități;

i) colaborează cu laboratoarele internaționale de profil în domeniul specific de activitate.

2.2. Direcțiile sanitare veterinare județene care dispun de laboratoare zonale autorizate pentru decelarea substanțelor și reziduurilor:

a) execută gama de analize din prezenta normă, conform competenței stabilite;

b) organizează testele intralaborator pentru verificarea aplicării corecte a metodelor de analiză;

c) efectuează anchete în fermele de animale la care s-au constatat probe pozitive și informează L.C.C.P.O.A.F. asupra constatărilor și măsurilor dispuse;

d) urmăresc executarea analizelor la timp și emiterea buletinelor de analiză fără întârziere;

e) întocmesc și transmit periodic la L.C.C.P.O.A.F. situațiile privind decelarea substanțelor și reziduurilor acestora la animale și produse;

f) colaborează cu direcțiile sanitare veterinare din județele arondate în activitatea de decelare a substanțelor și reziduurilor;

g) execută orice alte activități în aplicarea prezentei norme.

2.3. Direcțiile sanitare veterinare județene care nu dispun de laboratoare autorizate pentru decelarea substanțelor și reziduurilor lor:

a) repartizează pe obiective numărul de probe din planul cifric al județului;

b) urmăresc recoltarea și trimiterea probelor către laboratoarele autorizate;

c) efectuează anchete la obiectivele la care s-au constatat probe pozitive și informează laboratorul autorizat asupra constatărilor și măsurilor dispuse;

d) execută orice alte activități în aplicarea prezentei norme.

RECTIFICARE

În Legea nr. 74/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 14 iulie 1995, la art. 6 lit. a) în loc de „...Decretului nr. 770/1996...” se va citi „...Decretului nr. 770/1966...”.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1995, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele „Rodipet”, sunt următoarele:

Valoarea abonamentului contractat
pentru trim. IV/1995 în cursul anului

	— lei —
	Trim. IV
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	16.770
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	8.000
• COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	17.980

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1995, sunt următoarele:

	Tarif pentru 1995 — lei —	
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț	30.000
— modificări de capital social, în temeiul H.G. nr. 26/1992	per anunț	6.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	15.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări, procese-verbale ale adunărilor generale, prospecte de emisiune, contracte de societate etc.)	per pagină manuscris	39.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.900
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B. sau, după caz, cu dispoziție sau ordin de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.